N:R 159. Ansvarig utgivare: J. B. Bengtsson. LÖRDAGEN DEN 13 JULI 1946 Laholms Tidnings Tryckeri, Laholm. ARG. 15

LAHOLMS TIDNING

Fredskonferensen får fullborda fredsfördragen

Parismötet avslutades i går kväll

Molotoff bromsade in i det sista

PARIS den 12. (TT fr. Reuter)

De fyra stora utrikesministrarna enades i dag om att alla kvarvarande punkter i utkasten till de fem fredsfördragen med de forna tyska drabantstaterna — Italien, Ungern, Rumänien, Bulgarien och Finland — skall överlämnas till fredskonferensen.

Dagens session slutade inte förrän kl 21,25.

Molotoff satte stopp för ett förslag att ställföreträdarna skulle få i uppdrag att göra det förberedande arbetet beträffande problemet med det österrikiska fördraget. Han motsatte sig en begäran av Bevin om en snabb definiering av de tyska tillgodohavandena i Österrike. Han inlade också sitt veto mot ett försök att uppnå enighet om ett maskineri för att centralisera förvaltningen i Tyskland.

Konferensen slutade i och med kvällens sammanträde. Delegaterna förklarade: Vi skall mötas igen vid fredskonferensen.

Med anledning av Byrnes förslag att jugoslaverna enligt fredsfördraget med Italien skall ge samma medborgerliga rättigheter till italienare som bor inom de italienska territorier som avträdes till Jugoslavien som Italien ger de jugoslaver som blir kvar på italienskt område yttrade Molotoff att Jugoslavien är en bundsförvant medan Italien är en f. d. fiendestat. Han motsatte sig för den skull varje inblandning i Jugoslaviens inre angelägenheter. Ingen överenskommelse nåddes efter den hetsiga diskussionen.

En slutlig överenskommelse om de italienska kolonierna nåddes också då de fyra stora accepterade Bevins ändringsförslag till den klausul som specificerar att varje land som är direkt intresserat av de italienska kolonierna skall få rätt att framlägga sina åsikter för utrikesministrarna.

AMERIKANSKT ÖRLOGSBESÖK. Kryssaren Houston ger salut på Stockholms ström. — Eskaderchefen, amiral Hewitt, går i land för de obligatoriska visiterna.

Englands och Amerikas tyska zoner slås ihop

Ifall det inte snart åstadkommes ekonomisk enhet i det tysk a riket

LONDON den 12. (TT fr. Reuter.)

Storbritannien och Förenta staterna planerar att slå ihop de brittiska och amerikanska ockupationszonerna i Tyskland, om det inte snart åstadkommes en överenskommelse mellan de fyra stora om upprättande av centrala förvaltningsorgan som skall åstadkomma det tyska rikets ekonomiska enhet, heter det i ett telegram från Paris till Evening Standard.

Det slutliga utkastet till fredsfördrag med Italien, Finland, Rumänien, Ungern och Bulgarien kommer upp till behandling vid de fyra utrikesministrarnas sammanträde på lördagen.

Efter Bevins förklaring att Storbritannien med det snaraste skall ta ställning till Byrnes' igår framlagda förslag om att ekonomiskt slå samman två eller flera zoner i Tyskland, framhöll Bidault att han är villig att gå med på upprättandet av centrala tyska organ under förutsättning att Saar blir kvar under franskt kontroll. Byrnes erinrade därefter om att han redan samtyckt till att lämna Saar åt Frankrike. Molotoff sade att han visserligen var villig att i alla avseenden samarbeta då det gäller att verkställa Potsdam-besluten om centrala tyska organ, men att han behövde tid på sig för att studera de franska Saarförslagen.

Det förklaras att Bevins uttalande idag gjordes enligt instruktioner från brittiska reegringen. Bevin sade att Storbritannien inte kunde godkänna Molotoffs tolkning av Potsdam-protokollet om skadeståndet.

Från välunderrättat håll meddelas att Byrnes förslag kom som en fullständig överraskning för alla. Man tror emellertid att Storbritannien kommer att stödja Byrnes förslag sedan man övervägt vad det kommer att medföra för zonernas förvaltning och inbördes förbindelser.

England betalar f. n. skadestånd till Tyskland!

LOLNDON den 12. (TT fr. Reuter).

De brittiska tidningarna av alla färger är eniga i att kräva att Tyskland skall behandlas som en ekonomisk enhet.

Regeringsorganet Daily Herald skriver: Potsdamavtalet förverkligas inte vare sig till andan eller bokstaven. Överflödet i den sovjetockuperade zonen tages som skadestånd i stället för att sändas till de andra zonerna, där det verkligen behövs. Resultatet är att de västallierade i själva verket betalar skadestånd till Tyskland i stället för att få skadestånd från det. Det är ett förfarande som Storbritannien helt enkelt inte har råd med. Om de allierade i fredstid inte kan komma överens om förvaltningen av ett land, som de givit sitt blod och sina rikedomar för att besegra, **då är det** föga sannolikt, att de någonsin kan komma överens om någonting.

Den liberala Manchester Guardian talar ännu mer öppet om skadeståndsfrågan. Det fundamentala beträffande den allierade ockupationen av Tyskland är att Storbritannien betalar skadestånd till den besegrade fienden och indirekt till Ryssland och Frankrike. Vad åtminstone oss beträffar så kan detta inte fortsätta.

Kronans kursvärde höjes

Över 14 procent jämfört med dollar och pund

STOCKHOLM den 12. (TT)

Den väntade växelkursändringen har nu beslutats. Från och med lördagen kommer de utländska växelkurserna på den svenska marknaden att sänkas med något över 14 procent. Dollarns säljkurs har satts till 3,60 kr och pundets till 14,50.

Riksbankens kommuniké, som utfärdades fredag kväll, lyder:

Riksbanken har funnit att den senaste internationella utvecklingen motiverat en höjning av kronans internationella värde till stöd för den fortsatta prisstabiliseringen i Sverige. Från och med lördagen kommer sålunda de utländska växelkurserna på den svenska marknaden att sänkas. Säljkursen för amerikanska dollar kommer härvid att bli 3: 60 kronor per dollar mot tidigare 4: 20 och för pund sterling 14: 50 kronor per pund mot tidigare 16: 91. Sänkningen uppgår till något över 14 procent. De för några dagar sedan i kontrollsyfte genomförda restriktionerna beträffande valutaförsäljningar på den svenska marknaden kommer från och med lördagen att successivt avvecklas. I samband härmed kommer terminsaffärerna att återupptas efter samma linjer som tidigare.

Frankrike orienterar sig åter mot England

Churchills besök i Metz får exceptionell betydelse mot bakgrunden av Sovj ets kursförändring

PARIS den 12. (TT).

Winston Churchills tal i Metz på söndag kanske kommer att visa sig vara ett förebud till förnyade överläggningar mellan franska och brittiska regeringarna om avslutandet av en allians, skriver en reutermedarbetare. Churchill besöker Metz som privatman, men det faktum att han är den officielle oppositionsledaren och att det hålls just då ryssarnas förnekande av den franska politiken gentemot Tyskland slagit ned som en bomb bland den franska allmänheten gör att man på vanligtvis välunderrättat håll anser att Churchills tal skall visa sig vara av exceptionell politisk betydelse.

Efter Molotoffs uttalande till förmån för ett starkt och centraliserat Tyskland börjar den allmänna opinionen i Frankrike nu få en känsla av isolering. Churchills tal kommer enligt förljudandet att gå ut på att det inte finns någon fransk isolering vad Storbritannien beträffar. Churchill kommer på nytt att ge uttryck åt sin förtröstan på Frankrikes förmåga att återhämta sig och dess möjlighet att tillsammans med Storbritannien spela en ledande roll.

Trots att på senaste tiden inte mycket hörts om den föreslagna alliansen bör man dock komma ihåg att Bevin för inte länge sedan i underhuset meddelade att brittiska regeringen var beredd att träda i allians med Frankrike. Detta förslag har ingalunda skjutits åt sidan och man tror att ett nytt initiativ inom kort skall tas för att få till stånd alliansen, som man vet att Bevin förordar.

Marskalk Tito svårt skadad vid attentat

ROM den 12. (TT fr. Reuter).

Enligt obekräftade rykten har marskalk Tito utsatts för ett mordförsök. Det påstås att Tito blivit allvarligt skadad.

Vansinnig bilkörning genom Falun i stulen bil

Bilniding körde med 120 km:s fart på huvudgatan, krockade mot vägg

FALUN den 12. (TT)

En bilniding gjorde på fredagskvällen i en stulen bil en våldsam körning genom stora huvudgatan i Falun. Bilen stals vid centralstationen, där en stockholmsdirektör parkerat den olåst. Bilmarodören körde därefter Åsgatan bort i en fart, som av polisen och andra åskådare upskattades till 120 km. i timmen. Med denna fart kunde han inte hålla bilen på körbanan ,utan den gick på flera ställen upp på trottoarerna. Bilen rev omkull parkerade cyklar och även ett par husväggar törnade den emot, innan den till slut körde rakt mot en vägg i motsatta änden av staden, där den blev stående.

Den vådliga färden väckte stort uppsende då det var mycket folk ute på gatorna. I regel lyckades man hålla sig ur vägen för den framrusande bilen. Endast en ung dam och en cykelåkande man blev påkörda, men ingen av dem fick allvarligare skador. En människomassa på bortåt tusen personer samlades efter olyckan omkring det havererade fordonet. Polisen fick en kort stund efter bilhaveriet tag i en berusad man en bit från olycksplatsen. Denne anhölls som misstänkt för att vara biltjuven. Då han var skadad i ena benet måste han föras till lasarettet, men skadorna var ej värre än att han kunde vidarebefordras till polisstationen för förhör. Mannen, som inte är hemma i Falun, nekade kategoriskt till att han kört bilen, men polisen är av den bestämda uppfattningen att han är den skyldige.

Svenskar med vid förhör med nürnbergnazisterna

Advokat Hugo Lindberg skall rapportera till regeringen resultat av samtal med Göring

STOCKHOLM den 12. (TT).

Justitierådet Per Santesson, advokat Hugo Lindberg och kommissarie Otto Danielsson återvände på fredagskvällen via Paris från Nürnberg, där de på regeringens uppdrag under tio dagar följt rättegången inför internationella militärdomstolen samt gjort speciella undersökningar.

Justitierådet Santesson framhåller att det varit utomordentligt intressant att följa rättegången. Man fäster sig kanske främst vid den opartiskhet och samvetsgrannhet, med vilken rättegången förs.

Den svenska delegationen fick ta del av en hel del dokument och följa vissa förberedande förhör. Vad som rent personligen slagit hr Santesson starkt var, att de män, som var så övermodiga medan de hade makten, nu visade sig vara några fega stackare som skyller ifrån sig. Det är egentligen bara Göring, Schacht och Raeder, som står för vad de gjort

Den som följer processen får det intrycket, att innebörden av führerprincipen är att ingen bär ansvaret för någonting — alla har handlat på order från högre ort.

Advokat Hugo Lindberg upplyser, att han haft ett resonemang med Göring efter dennes önskan och vad han har att säga härom, skall han meddela i en rapport till regeringen. Kommissionen har fått vara med om en hel del förberedande förhör med nazistiska pampar med anledning av rättegången mot de nazistiska organisationerna SS, Gestapo m. fl. Utslagen i Nürnbergrättegången väntas i september.

Kommissarie Danielsson skall i rapport till kriminalstatspolisens chef tala om, huruvida dessa dokument innehållit något av speciellt intresse för Sverige.

UNRRA-MAT TILL POLEN. Från ett UNRRA-fartyg i Danzigs hamn lossas nötkreatur, avsedda för det svältande Polen.

Washington:

Får England ej lånet ställes världen under Rysslands inflytande

Regeringspartiets ledare i representanthuset, McCormack, förklarade på fredagen, då debatten om lånet till Storbritannien återupptogs, att om lånet avvisas skulle det innebära "en eftergift åt Ryssland och ställa de små nationerna i Europa och Asien under Moskvas inflytelsesfär". Detta skulle med andra ord betyda att vi avstår från vår roll i världspolitiken — hänger oss åt ekonomisk och politisk isolationism — och därigenom utlämnas praktiskt taget alla andra länder i världen åt att mot sin vilja utsättas för Sovjets inflytande, sade han.

Lånet bör godkännas med överväldigande majoritet. Landets och civilisationens intressen kräver en sådan handling.

Vid de senaste officiella försöksröstningarna, som anordnats av båda partierna, visade det sig att 190 medlemmar — 160 demokrater och 30 republikaner — röstade för lånet och 163 — 21 demokrater och 142 republikaner — mot. 46 medlemmar av båda partierna hade icke fattat beslut och 34 var frånvarande.

På torsdagen upplästes i kongressen ett telegram från demokratiska partiets förre ordförande James Farley, vilken yrkade på ratificering av lånet som ett viktigt steg på vägen mot fred och välstånd. Å andra sidan hävdade chefen för den demokratiska delegationen från New York, James Roe, att lånet skulle leda till ett nytt krig inom tio år. Talman Rayburn har förklarat att han skall genomtrumfa definitivt beslut under fördagens lopp.

LAHOLMS TIDNING

Dagligt nyhets- o. annonsorgan för Laholms stad och södra Halland, Markaryd samt angränsande delar av sydvästra Småland och nordvästra Skåne.

Redaktör: J. S. MJÄLLBY.

Annonspriser:
Före text ..... 18 öre pr mm.
Textsida ..... 20 „ „ „
Särsk begärd placering i textsida 22 „ „ „
Annonser till första sidan mottagas icke.
Under rubrikerna: Borttappat, Tillvaratagets och Platssökande ..... 15 öre pr mm.
Förlovnings-, lysnings-, vigsel- och födelseannonser 5 kronor 10 proc. förhöjning för annonser inlämnade efter kl. 8 fm. till införande i samma dags tidning.
För hänvisning till och svars emottagande debiteras 50 öre.
PRISFÖRHÖJNING debiteras med 30 procent för annonser beordrade med petitstil.
10 procents förhöjning lördagar och dag före helgdag.

Telefoner:
Redaktionen 300
Red. Mjällbys bostad 199
Expeditionen och annonskontoret 299
Annonschef Axel Larssons bostad ankn. 299

Prenumerationspris:
Vid postprenumeration och hembärning, helår 15:—, halvår 8:25, kvartal 4:50 och månad 1:65.
Vid avhämtning på tidningens exp.: helår 14:—, halvår 7:65, kvartal 4:25 och månad 1:55

Markarydskontoret:
Platsred.: SVEN B. JONSSON. Trädgårdsmästare Grens fastigh. Tel 150.

KUNGÖRELSE

Trädgårdsmästaren Leonard William Ohlsson, Eskilstorp, nr 1, Östra Karups socken, har på grund av en denna dag ingiven ansökan försatts i konkurs vid Höks häradsrätt. Första borgenärssammanträdet i konkursen har utsatts att hållas inför konkursdomaren å tingshuset i Laholm torsdagen den 15 augusti 1946, klockan 13.45. Bevakningar i två exemplar böra vara ingivna eller med posten inkomna till konkursdomaren senast den 26 augusti 1946. Kungörelser om konkursen skola införas i Post- och Inrikes tidningar samt i tidningarna Sydhalland och Laholms Tidning. Konkursdomarens postadress är: Tingshuset, Halmstad.

Halmstad den 12 juli 1946

Konkursdomaren.

Fotvård och hålfotsinlägg

Leg. sjukgymn. syster Emy från Stockholms fotv.-klinik, rek av läk. o. patienter, har mott. i Laholm, Stadshotellet, tisdag 16 juli kl. 10—12, 3—7, i Halmstad, Hotell Svea, onsdag 17 juli kl. 10—6

Inprovn. av hålfotsinl. efter gipsavtr., lätta o. hållbara fr. kr. 17:—. Åderbrocksstrumpor. Behandlar alla fotåkommor smärtfritt. Salvor för frost och öm. hud. Kostnadsfri rådfrågning.

Mellby m. fl. byars vägsamfällighet

håller årsmöte i Mellby skola lördagen den 20 juli kl. 16. Styrelse- och revisionsberättelse samt uttaxeringsförslag finnes tillgängligt hos undertecknad fr. o. m. i dag.

Mellby den 13 juli 1946.

Nils Persson.
Tel. 54 b Mellbystrand.

Anbud infordras

dels å målning av yttertaket å Knareds kyrka, dels å vitkalkning utvändigt samt diverse reparationsarbeten å kyrkan. Anbud var för sig.

Närmare upplysningar genom hänvändelse till Kyrkorådets ordförande, Knared. Anbuden skola vara inkomna till Kyrkorådets ordförande, adr. fack 6, Knäred, senast den 22 juli.

Fri prövningsrätt förbehålles.

Kyrkorådet.

Auktion

På grund av bortflyttning från orten låter Grosshandlare Leonard Jansson, Uddared, Knäred, genom auktion onsdagen den 17 d:s kl. 13 försälja diverse allmogemöbler, bord och stolar, en turistsäng, blomsterpelare, div. husgeräd, en prima damcykel, ett parti rakblad, slipsten, skottkärra, en trappstege, m. m.

Tre man. villkorlig kredit med äganderättsförbehåll.

Sigfr. Carlsson.

NÖJEN

ALLAS MÅL

LÖRDAG och SÖNDAG

Laholms Bollklubbs

Sommarfest

i Stadsparken, Laholm.

Operasångaren

Folke Andersson

sjunger

lördag kl. 23, söndag kl. 21.30.

Skånska Nisse

uppträder

lördag kl. 21.30, söndag kl 23.

WERNERS dansorkester.

Fotboll

Ysby BK—Hishults AIS

på Hishults Idrottsplats

söndagen den 14 juli kl. 4 e. m.

Gallttjänstgöringen

inställd tills vidare.

Carl Bengtsson, Bjärnared, Hishult.

Knäreds SLU-avd.

har möte i bygdegården i kväll kl. 20.

Styrelsen.

Hishults SDUK

har möte i Granbacka, Kornhult, söndagen den 14 juli kl. 8 em.

Styrelsen.

Smågrisar

köpas och säljas å följande platser, **tisdagen den 16 juli:**

Stäme kl. 8 fm.	Hishult 11,45
Rännesiöv 8,30	Kornhult 12,00
Vallberga 8,45	Kåphult 12,30
Skottorp 9,00	Knäred 1,00
Ö. Karup 9,30	Skogaby 1,30
Hasslöv 9,45	Veinge bv 2,00
Kärr 10,00	Veinge 2,15
Vindrarp 10,15	Tönnersjö 2,45
Jonstorp 10,30	Eldsberga 4,00
Växtorp 11,00	Genevad 4,15
Harsabäck 11,15	Laholm 4,30

Låg förmedlingsprovision. Kontant eller 6 mån. kredit.

RAGNAR BENGTSSON,
Ysby. Tel. 52.

Önskas köpa

Nödslakt

av häst och nötkreatur köpes till rävmat.

Västergårdens Rävgård.
Tel. 2 Hishult.

Piano

köpes kontant privat. Svar med utf. uppl. t. "Genast — kontant", d. t. k.

Smågrisar

köpas varje vecka för export.

Erik Bengtssons Grisexport.
Tel. 225. Markaryd. Tel. 225

NYTT SLAKTNAMN

erhålles snabbt och tillförlitligast genom **Nordiska Namnbyrån, Vetlanda.** Namnförslag lämnas. 25-årig erfarenhet. **Låg taxa.**

Skärsjödal Markaryd

Tisdagen den 16 juli kl. 7.30—12 e. m.

DANS till musik av den förnäme jazzdirigenten CHARLES NORMAN — och hans solister —

Kl. 8 em. STOR JAZZ KONSERT.

Bässaranordningar såsom skjutbana, tombola, chokladhjul m. m.

Festligheterna fortsätter lördagen den 20 och söndagen den 21 med bl. a. uppträdande av **ÅKE GRÖNBERG.**

Se vidare annonser och affischer!

Till talrikt besök inbjuder

Markaryds Idrottsförening.

Ålstorpsortens Energiförening.

Amortering, 2 kr. pr andel, u ppbäres å följande platser och tider: **tisdagen den 16 juli:** Fäge lsäng kl. 11 f. m., Växtorp kl. 12—2 em., Stackarp kl. 3 em., Jo nstorp 4 em., Fladalt 5 em. och Bingsgärde 5 em.

Onsdagen den 17 juli: Ysby kl. 9—11 fm. och Stäme kl. 1—5 em.

Alla gamla rester torde inbetalas. Punktlig likvid fordras.

Styrelsen.

HINGSTPREMIERING.

För Hallands län gemensam premiering av **samtliga äldre hingstar** äger rum i **Visningshallen, Falkenberg, lördagen den 20 juli kl. 9.30 fm.** därvid även inom länet stationerade staten tillhöriga varmblodiga hingstar från Flyinge kommer att uppvisas. Kort allmän kritik över sommarens hästpremieringar hålles av hästpremieringsnämndens ordförande.

Inträde: Ståplats 2 kr., sittplats 3 kr.

Hushållningssällskapets husdjursnämnd.

SLKF, BF och SLU

har kretsstämma å Lagagården, Laholm, onsdagen den 17 juli kl. 15.00.

Ärende: Landstingsmannavalet.

Ombud och medlemmar välkomna!

Kretsstyrelsen.

Fastighets- och Lösöreauktion

i Vråkärr pr Växtorp.

Nu på måndag den 15 juli med början kl. 1 e. m. åter lantbrukaren **Nils Johnsson** därstädes genom offentlig auktion försälja sin ägandes jordbruksfastighet Vråkärr 1¹³ och 1¹⁵ omfattande 18 tld prima åker, 20 tld skogs- och betesmark med skog till husbehov. Förstklassiga nyrenoverade byggnader under hårda tak. Elektriskt ljus och telefon. Stort egnahemslän underlättar köp.

Samma dag kl. 3 e. m. försäljes lösöret varvid må nämnas **3 st prima högmjölkande kor, 1 st. högdräktig kviga, 1 st. sugga, 10 st. höns.**

Vagnar, maskiner och redskap: Bilvagn med prima gummiringar, 1 arbetsvagn, fjädervagn, 1 ny Herkules slättermaskin, hästriva, radsäningsmaskin, ring vält, fjäderharvar, kultivator, slåthary 60-pinnars, 1 prima plog och 1 skumplog.

Blivande köpare av fastigheten får vara beredd att vid klubbslaget erlägga 2,000 kr. eller ställa godkänd borgen härför.

Säkre kände köpare erhålla kredit å lösöret till den 1 nov. 1946.

Båstad den 12 juli 1946.

STEN MANSSON.

LÖSÖREAUKTION.

Lördagen den 20 juli kl. 2.30 e. m. låter lantbr. **Axel Andersson, Köpinge, Laholm,** till följd av avflyttning från orten genom auktion försälja diverse inre lösöre bestående av: En salongsmöbel i mahogny, soffor, bord, stolar, gungstol, skåp, 2 kistor, vävstol m. tillbehör, spinnrockar, trädgårdsmöbler, sängkläder och div. husgeråd, samt bjällerkrans, slädnät, höganässrör, ett parti huggen ved och 35 st. höns av vit leghorn.

Tre man. kredit för kände köpare under vanliga villkor, dock torde mindre inrop upp till 5:— kr. betalas kontant.

MATTSSONS FASTIGHETSAFFÄR, LAHOLM.
Tel. 29. JOHN BENGTSSON. Tel. 29.

AUKTION.

Onsdagen den 17 juli 1946 kl. 1 em. låter handlanden **Ebba Möller, Stäme,** tillföljd av avflyttning från orten försälja en buffé, ett skrivbord, ett bokskåp, en bokhylla, en byrå, ett klädskåp, sängar, matbord, 6 st. stolar, gungstol, soffa, en spinnrock, tvättställ med servis, en stickbänge, sticktäcken, div. koftor och jumpers, jutesäckar, stickylle m. m.

Tre man. kredit för välkända köpare.

Sjöalt den 12 juli 1946.

ARWID JOHANSSON.

Pensionat Skummeslövs Havsbad

är till salu. Närmare meddelar

CARL WINGREN, Skottorp. Tel. 2.

LAGAGARDENS TVÄTTINRÄTTNING
Tel. 440 Laholm.

All slags tvätt emottages. Förstklassigt utförande. Prima tvättmedel. **Ombud vid Mellbystrand:** Thure Lundströms filial. Tel. 10 Mellbystrand.

LEDIGA PLATSER

Torvströarbetare

erhålla genast arbete med bärgning och kupning.
Hänvändelse till kontoret, tel. Markaryd 177.

ARHULTS TORVSTRÖ A/B.

Städerska

(eller städare) erhåller anställning vid Vallberga skolor.

Upplysningar lämnas i folkskolan, tel. 20 Vallberga.

Bänksnickare

eller POJKE erhåller arbete hos **Ernst Magnusson, Ahla..**
Tel. 132 Laholm.

Matare och presskarl

erhålla arbete stundande trösksäsong vid

Köpinge tröskverksförening.
Tel. 273 Laholm.

Till salu

Badstuga

vid Mellbystrand, storlek 3.10×2.5 met., plus veranda till salu.
Hänvändelse till
Phoenix Conditori, Laholm.
Tel. 182.

Prima, reaktionsfri
kalvko,
röd, 4:de kalv 24/7, till salu.
Axel Hansson, Hishult.
Tel 65.

9 st. 7-veckors
smågrisar
till salu.
Tel. 73 Rännesiöv.

Ett parti begagn.
cementtaktegel
omkring 4,000, till salu.
Tel. 91 Växtorp.

Ny foderpotatis

till salu.

Enok Karlsson, Tormarp.
Tel. Edenberga 51 A

Ett 3-årigt STO

samt en 2-årig **valack** till salu.
Erik Hansson.
Tel. 41 Ysby.

Husqvarna lättvikts-
motorcykel
säljes genast.
Birger Anderssons Cykelverkstad, Kövlinge. Tel. 99 Vallberga.

TOMT

å Sofiero om 774 kvm. till salu.

T. KRANTZ.
Tel. 580 Laholm.

LAHOLM

Mellbystrands Barnkolonis Byggnadsförening

hade i går sammanträde å kolonin vid Mellbystrand under ordförandeskap av grosshandl. Carl Henrikson. Räkenskaperna godkändes och hansvarsfriret beviljades. Till led. i styrelsen omvaldes d:r Elof Nielsen och grosshandl. Henrikson samt nyvaldes syster Sara Jönsson efeter syster Ester Johansson, som undanbett sig återval. Till styrelsesuppl. omvaldes fru Valborg Fries och nyvaldes kamrer F. Willstrand. Revisorer blev de förutvarande, köpman Anton Pamp och frk Anna Lindgren, med frk Viola Steinhausen som suppl.

Vid styrelsesammanträde omvaldes till ordf. grosshandl. Henrikson, v. ordf. d:r Nielsen, kassör frk Hilma Ekstedt och sekr. red. Gunnar Johansson.

Ordf. meddelade, att föreningen av Hallands länsförbund mot tuberkulos erhållit ett belopp av 500 kr. samt vidare enligt testamentariskt förordnande av makarna Olof och Elise Pålsson, Ö. Karup, å sparbanksböcker insatt belopp av 6,450 kr. av vilket räntan skall användas till uppfostran och vård av fattiga och sjuka barn. Slutligen tog man en titt på kolonins lokaliteter och besöt vidta en del förbättringar.

Juniorlägret vid Gullbranna.

Juniorlägret vid Gullbranna har pågått under veckan och har gynnats av ett utomordentligt vackert och lämpligt väder.

På torsdagens förmiddag höll pastor Valter Berggren, Hälsingborg, bibelstudium för junioravdelningen. I detta manade han de unga att välja Kristus den rätte ledare i livet. Bibelstudiet för den yngre avdelningen, de så kallade Goda Kamraterna leddes av pastor Axel Delvin, Stömsnäsbruk, och behandlade vikten av att lära känna Guds vilja.

På eftermiddagen fick lägret ett mycket uppskattat besök. Det var pastor Paul Lilienberg, Vetlanda, samt kyrkosångare Malte Rondin och musikdirektör Gunnar Holm, båda från Stockholm. Dessa tre är ute på en sångarfärd genom Sverige och Finland. De stannade några timmar på lägret, där de gav en mycket uppskattad sångstund. Herr Rontlin sjöng flera fosterländska och religiösa sånger, ackompanjerad av musikdirektör Holm. Pastor Lilienberg höll ett kort tal.

I fredagenes program ingick bibelstudium och föredrag av pastor Fredrik Almstad, Hässleholm, över resp. ämnen "Dopet" och "Axplock ur baptisternas historia."

Mycken tid har varit anslagen till bad och friluftsliv. På kvällarna har lägerbålet flammat i lägret, och omkring detta har de unga medverkat med väl utförda program, bestående av sång, musik och uppläsningar samt korta tal.

Årets första hallon

uppenbarade sig i går på Laholms torg. De betingade 1:50 kr. pr liter. En annan nyhet voro bigaråer, som kostade 2 kr. pr l. Jordgubbar var det ovanligt gott om. Priserna för syltbär höllo sig mellan 75 och 90 öre medan dessertbären hade stigit till 1:50. Smultron kostade 2 kr. pr l. och kantareller kunde man få för 75 öre. Blåbären hade sjunkit en tioöring och gick nu på 90 öre. Även potatisen hade dalat med tioöringen och kostade 40 öre. I övrigt voro priserna oförändrade.

Laholms Flickscoutkår

samlas måndag kl. 19 vid tältplatsen i Mellbystrand. Vid dålig väderlek samling vid scoutstugan.

PREDIKOTURER

Missionsdagen.

(Koll. till kyrkans hednamission.)

Laholms kyrka 10 p. Franzén; 6 skrm. nvg kh. Lindblom.
Kattarps skola 1 p. Franzén.
Veinge 10 hgm. och nvg komm. Rydén.
Tjärby 1 komm. Rydén.
Mästocka 4 komm Rydén.
Knäred 10,30 kh Eriksson.
Putsereds skola 3 kh. Eriksson.
Hishult lörd. 6 helgmålsbön, sönd. 1,30 kh. Gustafson
Björkeberga skola 10 fm. kh Gustafson.
Rännesiöv 9,30 kpr. Persson; 6 bibelförklaring. biskop Block.
Ysby 1,30 kpr. Persson
Hasslöv 9,30 adj Bastholm.
Växtorp 1,30 adj. Bastholm.
Ö. Karup 10 kh. Norborg.
Skummeslöv 1 skrm. hgm. nvg kh. Norborg.
Båstad: I dag lördag ungdomsmöte 7,30 em Bibelförkl. av biskop Block 8 em. Söndag hgm 2 em. altaroff. till miss. Tisdag friluftsgudstj. i Malen (Roxmans skog) 8 em. Onsdag musikstund 8,30 em Torsdag aftongudstj. (prost J. Anselm) m musikstund 8 em. Fredag complet. Lördag bibelförkl.
Salemkyrkan, Laholm: Söndag: Se Juniorlägret Gullbranna.
Veinge, Tabernaklet: Söndag: Se Gullbrannalägret. Måndag 3 em. Systramöte.
Hishult, Betania: Söndag: Se Gullbrannalägret.
Gullbranna, Juniorlägret: Söndag 11 fm. 4 och 8 em Många talare, ljuniorerna slunga och spela. Lägereldmöten varje kväll till onsdag den 17 juli, kl. 8 em. Allm inbjudes!

Spanska bernas

apelsiner

ny sändning
— samma låga pris **0,75 kg.**

konsum

Specialité:

Förlovnings- o. Vigselringar.

Eleganta modeller i olika prislägen

Per Emilson.

Juvelerare och Guldsmed.

Stortorget, Laholm. Tel. 12.

Småländsk siare om kommande år

Såg hansakatastrofen och drottning Astrids förolyckande för sin "inre blick."

En fjärrskådare, som gjort sig riksbekant genom sina profetior är 50-årige Gunnar Svensson från den karga smålandssocknen Stenberga. Före kriget var det långa köer av besökare utanför hans lilla röda stuga; folk från hela landet kom för att fråga honom till råds.

Redan för 15 år sedan såg fjärrskådaren i Stenberga att ett nytt världskrig skulle komma och han såg även att amerikanska soldater skulle komma och gästa vårt land. Därför blev år 1939 ett svårt år för hr Svensson. Han kunde inte få bort tankarna från den annalkande världsbranden.

Såg hur drottning Astrid förolyckades.

— En annan stor olycka som jag såg var hansakatastrofen, säger han vidare, fast den såg jag mera i maskerad form. I drömmen tyckte jag mig stå vid ett vattenfall, och medan jag stod där, fick jag se ett hundratal likkistor komma störtande ner i fallet.

— Efter drömmen omtalade jag var jag sett för flera personer, och sade att det snart skulle komma att hända en stor olycka till sjöss. Bara en kort tid därefter gick Hansa till botten med 91 man.

— En annan händelse som jag såg mera klart och tydligt var drottning Astrids död. Hela händelseförloppet såg jag precis som det sedan relaterades i tidningarna.

Förlorat gods har hr Svensson ofta tillrättaskaffat En gång hjälpte han en stockholmare att ta reda på en plånbok och ett guldarmband som hittades i en lada efter två dygns letande.

Bättre tider, men ingen varaktig fred.

När samtalet kommer in på framtiden säger sig fjärrskådaren kunna förutspå, att det kommer att bli bättre tider än vad man kanske för närvaraande vågar hoppas på och att de närmaste åren kommer att medföra ett allmänt välstånd för alla samhällsgrupper.

— Ett sådant ord som varaktig fred låter dock nästan som ett hån. Studerar man historien och Bibeln så ser man att det alla tider varit krig och tyvärr kommer det att bli så, så länge världen består.

Freden kommer inte att räcka längre än förra fredsperioden mellan 1919 till 1939. Det kommer att gå så som det alltid gått i världen, att riken trampas ner för att efter en tid åter resa sig och inta stormaktsställning.

Ett sådant exempel hade vi i Abessinien. Det var många som skrattade åt mig när jag sa, att kejsaren åter skulle bestiga tronen i sitt forna land. Och sådana händelser kommer vi att få uppleva fler med tiden.

Stor framtid väntar Finland.

— Under de sista tio åren har jag haft många syner om Finland och glädjande nog kommer det att ljusna betydligt för finnarna och det i en nära framtid. Det finns ett franskt ordspråk som säger: "Rättvisan är halt, men kommer dock fram." Det är vad man kan tillämpa på Finland.

Sina gamla gränser kommer Finland att återfå och inte nog därmed, Finland kommer i framtiden att betyda mycket i framtidens Europa. Det är förutbestämt att Finland skall leva och bestå.

Just den politiken som ryssarna fört under de senaste 20 åren, att rikedomarna skall fördelas lika mellan alla kommer en gång att drabba själva Ryssland, då de själva kommer att få dela med sig av sina stora naturrikedomar.

Föll ned i gruvan från 20 m. höjd

HALSINGBORG den 12. (TT).

En olyckshändelse, som kostade gruvägare Ernst Ström från Billesholm livet, inträffade på fredagsmiddagen i Risekatslösa. Ström, som tillsammans med en annan person bedrev kolbrytning på platsen, förlorade av okänd anledning balansen och störtade ned i gruvan från tjugo meters höjd. Han ljöt en ögonblicklig död. Den omkomne var i fyrtioårsåldern samt efterlämnar maka och fyra minderåriga barn.

Tre landshövdingar och ett statsråd vid Svalövjubileet

SVALÖV den 12. (TT)

I strålande sol höll Sveriges utsädesförening på fredagen sitt årsmöte och firade samtidigt sitt 60-årsjubileum. I samhället och trakten däromkring flaggades allmänt. Efter musik av Skånska pansarregementets musikkår hälsade föreningens ordförande, landstingsman Fred. Fredgardh de bortåt 400 närvarande välkomna. Han kunde bl. a. vända sig till jordbruksminister Sköld, f. statsrådet Bramstorp, landshövdingarna Thomson, Rodhe och Mannerfelt, generaldirektör Sylvan, representanter för jordbruksdepartementet och lantbruksstyrelsen, grundläggarens son dr R. E. Welinder, representanter för vetenskapliga institutioner: professorerna Müntzing, Burström, Torsell, N. Olsson och Sundelin. Även från grannländerna hade representanter infunnit sig. Ordföranden hyllade minnet av initiativtagaren, godsägare Birger Welinder, och meddelade att man beslutat resa ett minnesmärke över denne.

Med anledning av jubileet beslöt föreningen att invälja fyra svenska och sju utländska hedersledamöter, bl. a. f. statsrådet Axel Pehrsson-Bramstorp.

Statsrådet Sköld utdelade därefter sällskapets Pro Patrias guldmedalj till 22 anställda, som varit minst 25 år i föreningens tjänst.

Churchills besök i Norge olämpligt efter Fulton-talet

Inga påtryckningar har förekommit

OSLO den 12. (TT från NTB)

Utrikesminister Lange har med anledning av en del utländska rykten om skälet till att Churchill inte kom till Norge i maj för NTB förklarat:

Konungen inbjöd i början av året Churcill att komma till Norge i början av maj. Emellertid höll mr Churcill sitt tal i Fulton i USA vilket orsakade diskussion överallt och också i den norska pressen. Då meningen med inbjudningen i främsta rummet var att Churchill skulle samstämmigt hyllas som segerns organisatör fann kungen att det efter hans fultontal lätt kunde komma att blandas missljud i hyllningarna. Efter att ha diskuterat saken med utrikesministern som förklarade sig dela kungens mening, skrev kung Haakon personligen direkt till Churchill och förklarade för honom orsakerna till att han helst ansåg att besöket inhiberades. Churchill svarade omgående att han fullständigt förstod konungens skäl.

Några s om helst påtryckningar har inte förekommit i denna sak.

SLS

Antligen en skärv till landsbygdskulturen.

Svenska Landsbygdens Studieförbund har av k. mt tilldelats ett anslag av lotterimedel å 42,000 kr. Dessa medel, säger förbundsstudieledaren i SLS, agronom Erie Ellerud, skall användas till nyorganisation av den fria bildningsverksamheten framför allt i övre Norrland, där de stora avstånden hittills varit ett svårt hinder. Erfarna studieledare kommer att skickas upp på föredragsturnéer, och kurser för studiecirkelledare kommer att anordnas. I första hand kommer några av SLS' distriktsstudieledare att engageras för uppgiften, som skall påbörjas omedelbart i höst.

Bikini-bomben var lika kraftig som den bäste av de föregående

Skadade fler fartyg än som någonsin skadats vid en enda explosion

WASHINGTON den 12. (TT fr. Reuter.)

Atombomben mot Bikiniatollen i Stilla havet skadade fler fartyg än som någonsin skadats av en enda explosion, rapporterar den kommission för beräkning av skadorna, vilken tillsatts av den amerikanska krigsmaktens stabschefer.

Inga skador vållades på ön Bikini ungefär 5 km. från explosionens centrum, heter det vidare. Kommissionen, som i sin rapport framlägger en preliminär redogörelse för sina iakttagelser vid det första provet med det nya vapnet, tillägger:

Provet gav goda upplysningar om det sätt på vilket man måste bygga om krigsfartyg för att minska skadorna på överbyggnaderna och fartorna för däckspersonalen vid anfall med bomber av detta slag. Skadorna på skroven kommer att studeras särskilt vid det andra provet, då bomben skall bringas att explodera under vattnet.

I rapporten förklaras det att de primära skadorna vållades av lufttrycket och de sekundära verkningarna av eld. Brännskadorna skulle ha varit omfattande bland den utsatta personalen, heter det. Bomben, som exploderade med en kraft, jämförlig med den som utlöstes av den bästa av de tre föregående atombomberna kreverade över en punkt 450 till 600 meter väster om det anvisade målet på ungefär planerad höjd. De enda större stridsfartyg, som befann sig inom ett avstånd av ungefär 800 meter från explosionsområdet var slagskeppen Nevada och Arkansas samt den tunga kryssaren Pensacola. Uppenbarligen vållades endast liten skada på deras skrov eller deras huvudtorn, men deras överbyggnader blev svårt ramponerade, säges det i rapporten. Dessa fartyg försattes utan tvivel ur stridbart skick och skulle tillsammans med många andra inom ett avstånd av 1,200 meter ha krävt omfattande reparationer vid en större marinbas.

Vingförsedd projektil drog en kula efter sig i glänsande kopparlina

Slog ned i en rågåker strax utanför Lidköping

MARIESTAD den 12. (TT)

En lyrestadsbo, som befann sig på vägen i Otterslätten nära Fågerlid kl 14,30 i tisdags upptäckte ett flygande föremål, som hade en silverlysande svans efter sig och som passerade över Otterslätten på endast 100 m. höjd. Riktningen var sydostlig och det kan tänkas att det slagit ned mellan Otterslätten och en linje Hova-Ålgarås. Hemmansägare Ejnar Andersson, Otterslätten, har meddelat att han mellan kl 7,30 och 8 i torsdags morse iakttagit ett glittrande föremål omkring en meter långt och med en svans av rök efter sig. Vid tillfället hade även ett trafikplan flugit över platsen. Ljusfenomenet hade först synts bredvid flygplanet men sedan skilt sig från detta i nordostlig riktning.

Även i Lidköpingstrakten har liknande ljusfenomen iakttagits. Vid Dalaholm strax utanför Lidköping såg några personer på torsdagseftermiddagen en vingförsedd projektil med en lina glänsande som av kopparträd med en kula efter sig komma brummande c:a 30 m. över huvudet på den. Projektilen slog ned i en rågåker, där man ännu ej ansett sig kunna göra några undersökningar.

En västerviksfamilj och en stockholmsdam, som var på besök hos en lantbrukare i Gladhammar, upptäckte vid 14,30-tiden på onsdagen ett föremål passera över trädtopparna och försvinna bakom skogen. Två personer såg en blå eller grönaktig strimma och en annan dessutom framför strimman ett lite föremål. Inget ljud hördes. Riktningen var ostlig.

Mordförsök eller bara pojkstreck?

Göteborgare häktad för försök att gengasförgifta hela familjen

Göteborg den 12. (TT).

Den för mordförsök mot sin hustru häktade svetsaren rannsakades på fredagen på härlandafängelset. Han bestred att han ämnat döda hustrun, barnet och sig själv och vidhöll att han genom olyckshändelse kunnat öppna gaskranen med ett klädesplagg, då han rökte en cigarrett i köket. Den häktades rättegångsbiträde, advokat Gunnar Glimstedt, upplyste att hustrun självmant infunnit sig hos honom och förklarat att hon var övertygad om att mannen icke ämnat beröva hela familjen livet. Hon håller nämligen nu före att familjens minderåriga son varit uppe under natten och därvid på okynne öppnat kranen. Han hade gjort så tidigare. Då polisutredningen ännu inte är klar uppsköts målet till den 19 juli.

Mörklagd skönhet tog ut 6,200 kronor på stulen bankbok

Tros ha samarbetat med manlig kumpan

Bedrägeriet på Centralposten i måndags, då 6,200 kr togs ut på stulna sparbanksböcker, sattes i scen av en kvinna, som gick till väga med fantastisk fräckhet, och efter ett misslyckat försök skickade ett stadsbud, som fick ut pengarna, Kriminalen har nu fått ett mycket gott signalement på kvinnan som tagit in på ett klarahotell i den bestulna lärarefruns namn. Däremot hade hon på hotellet uppgett sig vara åtskilliga år yngre än lärarefrun. Stadsbudet begav sig till Norra Bantorget och överlämnade de 6,200 kr till damen från hotellet. Hon hade sagt, att han skulle komma dit, och att hon skulle köpa en bil för beloppet. Enligt stadsbudets och flera andra personers beskrivning är den efterspanade kvinnan 28—30 år gammal. På hotellet hade hon uppgett att hon var född den 18 oktober 1922. Hon är omkring 170 cm. lång, har smärt kroppsbyggnad, mörkt nästan svart hår, anmärkningsvärt mörk hudfärg, ovalt ansikte, rak näsa och friska tänder. De personer som sett henne är överens om att hon ser bra ut.

Den efterlysta har i sin ägo personkorten för folkskollärare John Richard Närlund, Östansjö, Söderhamn, och fru Ingrid Lovisa Etalia Nörlund samt hr Närlunds mönstringsmotbok.

Polisen tror att kvinnan har samarbetat med en manlig kumpan. Det är sällsynt att kvinnor begår inbrott. Det förefaller därför sannolikt, att en man har varit med om åtminstone inbrottet vid vilket sparbanksböckerna utgjorde en del av bytet.

"Halvt" fartyg havererade utanför Hallands väderö

HALSINGBORG den 12. (TT)

En sjöolycka inträffade på torsdagen vid Hallands Väderö, där ett halvt fartyg, som var under bogsering från Köpenhamn till Göteborg, gick till botten. Fartyget, som i färdigt skick lastar 10,000 ton och ha inredning för ett sextiotal passagerare, bogserades av två danska båtar. Vid Hallands Väderö började det i den hårda sjön ta in vatten, varför man styrde mot land. Fartyget sjönk emellertid och står nu med överdelen över vattnet. Havéristen har tidigare tillhört Holland-Amerikalinjen och var under byggnad i Holland när detta land ockuperades av tyskarna. Nybygget fördes till Köpenhamn, där det ockuperades för sabotage och sjönk i hamnen, varvid förskeppet förstördes. Fartyget har nu övertagits av förskeppsredare Olof Valenius i Stockholm och skulle i Göteborg erhålla nytt förskepp. Haveristen ligger ganska skyddad. Bärgningsarbetet har igångsatts på fredagen.

Familjenytt

FÖDELSEDAGAR:

40 år

fyller den 14 juli trafikbilägaren Arthur Svensson, Vallberga.

50 år

fyller i morgon linarbetaren Gottfrid Gustavsson, Södraled, Laholm.

Gustavsson, som är född i Ränneslöv, var i ett tjugotal år anställd som fördräng på Sofiero gård. I och med att han för omkring ett halvt år sedan inköpte en fastighet på Södraled, började G. ny anställning på Linfabriken. Jubilaren är känd som en skötsam och duktig man med ett sympatiskt och trevligt sätt. Bemärkelsedagen kommer säkerligen att innebära många hyllningar från släkt- och vänkretsen.

50 år

fyller måndagen den 15 dennes fru Anna Fridén, Skånes Fagerhult, maka till 1:e tillskärären vid K.-K. i Skånes Fagerhult, Arvid Fridén.

75 år

fyller i dag fru Gerda Dahmfeldt, Gamleby, Laholm, änka efter toffelmakare J. A. Dahmfeldt, Ebbarp, Veinge.

80 år

fyller på måndag f. lantbrukaren August Nilsson, Edenberga.

Nilsson är född på den gård i Edenberga, som han övertog efter sin fader och som han i sin tur överlämnade till en son. Själv kom han redan i unga år i modernäringens tjänst och sedan han övertagit gården, skötte han den på ett mönstergillt sätt i ett 40-tal år. För sju år sedan överlämnade han den, men pigg och kry som August Nilsson är, deltager han ännu med glädje i arbetet på gården. Senast nu när det gällde att köra in hö var han med. Annars har han skaffat sig en trevlig villa i Edenberga, där han nu njuter sitt otium.

August Nilsson har aldrig haft någon lust för allmänna uppdrag, utan alltid gått in för att sköta sin gård. Vänlig, glad och trevlig som han är, har han skaffat sig många vänner i bygden. Och en hyllning är den gamle odalmannen värd på sin högtidsdag.

HYLLNINGAR:

Lantbr. Edvin S. Svensson, Veinge, blev på sin sextioårsdag i går föremål för mycken hyllning. Från mejeristyrelsen överlämnades en bordlampa, från tjänstemännen vid Halmstads slakteri ett presentkort samt från släktingar, grannar och vänner penningbelopp. Dessutom anländer en mängd blomsteruppsatser och ett femtiotal telegram.

— Fru Johanna Hansson, Gamleby, Laholm, blev på sin 75-årsdag i går föremål för mycken hyllning i form av presenter, blommor och telegram.

BEGRAVNING:

A Ränneslövs kyrkogård vigdes i går stoftet av fru Hulda Karlsson, Staffanstorp, till den sista vilan. Prestaverande var f. lantbr. John Bergman och lantbr. Edvin Augustsson, Staffanstorp. Före jordfästningen, som förrättades av prosten Persson, sjöngs ps. 540: 1 och efter ps. 588: 5. De anhörigas tack för hedersbevisningen frambars av en svärson till den bortgångna, hr Gösta Kristiansson, Laholm. En vacker blomstergärd hade sänts till bären.

— En högtidlig jordfästning ägde i går rum i Hishults kyrka, då stoftet efter änkefru Cecilia Svensson, Norra Össjö, vigdes till den eviga vilan. Prestaverande var lantbr. Axel Ågard, och trafikbilåg. Håkan Svensson, Halmstad. Akten inleddes med ps. 326, varpå kyrkoh. Gustafson höll griftetal samt förrättade jordfästningen. Sedan följde ps. 524 samt begravningsmässan. Akten slöt med ps. 38: 10. Vid graven läste officianten ps. 574: 3—6, och ps. 396: 5 sjöngs. Till den avlidnas minne tagade en son, handl. Algot Svensson, Norra Össjö. De anhörigas tack för hedersbevisningen frambars av handl. Vilhelm Ågardt. En vacker blomstergärd hade sänts till bären.

Hästköp till Polen

ägde på torsdagen rum i Kungabacka, Varberg och Falkenberg. Ganska många hästar salubjöds o. en del uppköp gjordes. Då emellertid hästexportföreningens representanter tydligen inte hade något intresse av att några uppgifter i saken publiceras i dagspressen är man för dagen inte i tillfälle att uppge antalet köpta djur eller priser.

Senaste nytt: 5.

Fynden efter 'spökbomberna' ej ens meteorer.

Njurundafyndet liknar mest masugnsslagg.

STOCKHOLM i dag. (TT.)

De slaggfynd från bl. a. Njurunda, som satts i samband med "spökbomberna", är knappast några meteorstenar, förklarar man på Försvarets forskningsanstalt för DN. Man ifrågasätter t. o. m. om bitarna över huvud kommit neddimpande från luften. De meteorstenar, man brukar hitta, är kompakta utan porer och tunga som järn, medan de nu funna bitarna närmast ser ut som masugnsslagg eller koks samt är lätta och porösa. Bitarna ha hittats på marken och icke borrats ned i denna, varför man måste undra, om de verkligen kommit från luften. Undersökningen av fynden har ännu icke slutförts.

Titoattentatet bekräftats inte

Jugoslaviens ambassadör i USA har inte hört något.

WASHINGTON i dag. (TT. fr. Reuter.)

Jugoslaviens ambassadör i Förenta staterna meddelade på fredagskvällen, att han inte hört något om ett attentat mot marskalk Tito.

Varken utrikesdepartementet eller brittiska ambassaden har några uppgifter om, att något attentat skulle ha begåtts mot Tito såsom uppgavs i obekräftade rykten, som nådde Rom på fredagskvällen.

ALBANIEN GER SOVJET BEFÄST ITALIENSK Ö.

MALMÖ i dag.

Romtidningen Giornale della Sera omtalar, enl. telegram till SDS att Albanien till Sovjet avträtt den befästa ön Saseno. Grekland har rest krav i Paris på denna ö, som emellertid tillhör Italien enligt ett fördrag av den 3 augusti 1920, vilket ratificerades av ambassadörkonferensen i Paris 1927.

Av utslagsgivande betydelse är naturligtvis i detta sammanhang, att Saseno har ett utomordentligt viktigt strategiskt läge vid ingången till Adria. Ön är enligt den nämnda Rom-tidningen sedan någon tid ockuperad av sovjetryska trupper.

Vallberga, Missionshemmet: Lördag 8 bön.
Laholm, Sion. Goodtemplarlokalen: Söndag 7. Karl Stenbäck. Sarnrud. Tisdag 8 gruppmöte o. brödsbrytelse.

LBK:s sommarfest.

Operasångare FOLKE ANDERSSON.

Vi bringa i erinran Laholms Bollklubbs stora festligheter i Stadsparken i Laholm under veckohelgen. Som tidigare omnämnts blir det ett trevligt och omväxlande program, som festarrangörerna bjuder på. Festens clou är förstås operasångaren Folke Andersson, vars väna anletsdrag vi skåda här ovan. Det är en sångare av mycket stort format och han torde bli en angenäm bekantskap för festpubliken.

Några pressuttalanden avslöja den saken. Vi citera:

Carl Tilius, Göteborgs Morgonpost: "Hela svenska folkets trubadur var i sitt esse i går då han sjöng för den talrika menigheten som slöt upp på Liseberg för att höra en av sina verkliga favoriter. Sångaren sjöng sig direkt in i publikens hjärtan.

Så vill man gärna höra friluftssång, spontan, ärlig och naturligt okonstlad. Bifallsåskorna voro imponerande o. sångaren kvitterade älskvärt med extranummer."

Ingvar Liljefors i Stockholms-Tidningen:

"Kring Folke Anderssons röst står det en alltigenom frisk glans av björklövsdoftande svensk försommar. Hans tolkning röjde för övrigt en fin förståelse för sångernas stämningsvärden."

Från scenen får man förutom Folke Andersson se Skånska Nisse, vilken efter pressuttalanden att döma även torde bli publikfavorit hos laholmarna.

Festkommitterade presentera på festplatsen ett stort antal basaranordningar, bland vilka vi särskilt rekommendera tombolan med sina många värdefulla vinster. Dansmusiken exekverar under båda festdagarna Werners dansorkester från Hälsingborg.

Väl mött på Bollklubbsfesten. Gynna idrottsfolket med ett festbesök!

Rationalisering av landstingens arbete önskvärd

"Hafs" minskar prestigen påpekas i motion till Älvsborgs läns landsting

BORÅS den 12. (TT)

En motion av stor principiell betydelse har ingivits till Älvsborgs läns landsting av högermännen hrr Axel Nylander, Borås, Klas Börjesson, Horred, och David Larsson, Sätila. Motionärerna hemställer att landstinget måtte besluta att hos svenska landstingsförbundet föreslå skyndsam utredning om rationalisering av landstingens arbetsformer med särskild hänsyn till den ökade arbetsbörda, som numera åvilar landstingen.

Under de 4—5 dagar landstingsmötet varar skall en hel rad vidlyftiga och ekonomiskt betydande ärenden avgöras, vilket försvårar möjligheterna för utskott och landstingsmän att tränga in i ärendena och bedöma dessa, säger motionärerna. Frågornas sakliga behandling påverkas ofta av att det tar ett helt år innan landstinget åter kan ta ställning till en fråga, i vilken återremiss beslutats. Den ökade arbetsbördan leder även till ett forcerat beredningsarbete under de härför icke så lämpliga sommarmånaderna. Förvaltningsutskottens betydelse har ökats och risk föreligger att landstingen till slut endast sammanträder för att bekräfta förvaltningsutskottets beslut, vilket förhållande strider mot demokratiska principer. Hos allmänheten talas om "hafs" vid landstingsmötena och detta är skadligt för prestigen. Föreskrifterna medger möjlighet till tio dagars landstingsmöte men på grund av tradition och konservatism i arbetssättet utnyttjas inte denna tid. Den skulle för övrigt icke heller ge möjlighet till nya utredningar och ändringsförslag. En rationalisering av landstingsarbetet kan endast komma till stånd om landstingen gemensamt tar upp frågan, anser motionärerna.

Rysskräcken mindre i England än i USA

LONDON, juli.

Den engelska opinionen lutar övervägande åt den uppfattningen att Svjetunionens planer under stormaktsdiskussionerna huvudsakligen går ut på att skapa säkerhet åt landet för framtiden. Vid en riksomfattande Gallupundersökning har 42 procent uppgivit detta som sin åsikt, medan 26 procent förklarade sig tro att Sovjet eftersträvar världsherraväldet och 32 procent inte hade någon bestämd uppfattning i ämnet. En motsvarande undersökning i USA har givit till resultat att 29 procent uppgav sig tro att Sovjetunionen endast önskade trygghet för gränserna mot 58 procent som ansåg sig ha skäl att tro på ryska världserövrarplaner och 13 procent som saknade åsikt. Den amerikanska och engelska opinionen betraktar alltså den ryska efterkrigspolitiken på helt olika sätt.

fredagen i underhuset.

Kyrkoherdesonen uppflyttas trots underbetyg i matte

Kyrkoherdesonen med sex små a, två AB och tre BA som icke flyttades till första latinringen på grund av underbetyg i matematik, får enligt beslut av regeringen flyttas upp. Skolstyrelsen tillstyrkte hans faders framställning härom med hänsyn till hans synnerligen vackra vitsord i andra ämnen och den mycket starka kompensationen för underbetyget i matematik.

En för många brott efterspanad sjöman, Karl Sigurd Sjödin, född 1919, har anhållits i Västervik på begäran av Stockholms-kriminalen som nu väntar att få upp Sjödin för att gå igenom hans syndaregister. Han har bl. a. stulit 80 premieobligationer värda 4,000 kr, förskingrat två motorcklar och en personbil, värda 5,000 kr och fyra radioapparater värda 3,500 kr.

OLYCKSFALL

kan förhindras. Som fordonsförare har Du skyldighet att respektera gåendes rätt vid övergångsställen.

Pilsnertörst blev tjuvens stora olycka

Förslagen cykelhandlare spelade Nemesis roll

STOCKHOLM den 12. (TT)

Pilsnertörst och en cykelhandlares förslagenhet blev till olycka för en restaurangarbetare, som sedan länge efterspanats för en rad stölder, bedrägerier och förskingringar i liten skala, begångna i Stockholm, Göteborg och Malmö. På torsdagen mötte cykelhandlaren på en gata mannen, av vilken han köpt en cykel, som sedan visade sig vara stulen. Cykelhandlaren ropade an mannen och undrade om han skulle ha en pilsner, varpå de for hem till cykelhandlarens verkstad, där cykelhandlaren ringde polisen. Kriminaltekniska anstalten identifierade den anhållne med fingeravtryck som restaurangarbetaren Stellan Landin. Cykelhandlaren kände honom under namnet Allan Aster, och på kriminalen sade han sig heta Jan-Erik Nilsson.

Högre mjölkpris vid försäljning direkt från gård

Gammal orättvisa bragt ur världen av Livsmedelskommissionen

STOCKHOLM, fredag (PRK).

Livsmedelskommissionen har efter en framställning från Riksförbundet Landsbygdens Folk medgivit, att ett högre mjölkpris efter ansökan till LK får uttagas av jordbrukare inom vissa områden, där mejeriet ligger allt för långt bort för att konsumenten skall kunna hämta sin mjölk där.

— Därmed har en orättvisa bragts ur världen, säger sekreterare Arvid Andersson i RLF vid ett samtal med vår Stockholmskorrespondent.

— Det visade sig nämligen att jordbrukarna förlorade på att sälja mjölken till enskilda konsumenter till det pris som erhålles vid mejerierna. Dels får man bemärka att jordbrukaren säljer i kilo till mejeriet och i liter till konsumenten. Då en liter mjölk väger 1,03 kg får han göra ett tillägg för priset för 0,03 kg, vilket blir 0,85 öre pr liter vid ett mejeripris av 26,15 öre. Om han säljer kvällsmjölken, får han beakta att fetthalten är högre i kvällsmjölken än i den övriga mjölken för dagen sammanslagen. Denna högre fetthalt beräknas till 0,3 procent och motiverar ett tillägg av 1:50 öre pr liter. Vidare måste jordbrukaren vid utminuteringen räkna med en viss bortmätning, som kan beräknas till 5 proc. per liter, motsvarande 1,3 öre. Man fann alltså att jordbrukarna borde ha något mera än 29 öre pr liter för att erhålla samma betalning för den direkt försålda mjölken som för den vid mejeriet sålda.

Livsmedelskommissionens medgivande om vissa undantag från det fastställda konsumtionspriset gör det alltså möjligt för de jordbrukare, som äro nog tillmötesgående, att lämna mjölk till konsumenter inom orter, där dessa inte utan stort besvär kan få mjölk på annat sätt genom mejeriets försorg, att undslippa förluster vid försäljningen, slutar sekr. Andersson.

Även svensk polisutredning om Jane Horney föreligger

STOCKHOLM den 12. (TT).

Om fallet Jane Horney finns även en svensk polisutredning, som hittills varit hemligstämplad. Med anledning av socialdepartementets kommuniké om, vad som från dansk sida framförts om Jane Horneys likvidering genom den danska motståndsrörelsen, har TT frågat statssekreterare Nyström, om också den svenska polisutredningen skall publiceras. Hr Nyström yttrade, att han för dagen inte kunde svara annat än att frågan om offentliggörande av utredningen blir föremål för prövning.

Kriminalpolischefen intendent Zetterquist förklarar att han inte vill yttra sig om saken.

Prenumerera på Laholms Tidning

SPORTNYHETER

EFTER DET STORA SLAGET

Här en bild från avslutningsdagen för tennislandskampen Sverige—USA i Varberg. Budge Patty skakar hand med Torsten Johansson. I mitten Lennart Bergelin och Tom Brown.

Gunder Hägg-kopia från Moheda gjorde utmärkt lopp i Stadiontävling

SUVIVUO, BÄSTE FINNE, VANN HÄCKLOPPET I LIDMANS FRÅNVARO

STOCKKHOLM den 12. (TT).

Fredagskvällens stadiontävlingar med IK Göta, Hellas och Spårvägen som arrangörer hade inte samlat någon särdeles talrik publik, trots vackert väder och en hel del goda namn i programmet. Håkan Lidman var anmäld till häckloppet men hann inte fram i tid från Prag. Loppet vanns lätt av finnen V. Suvivuo, på 15,5. Tävlingarna inleddes med 400 m. försök som gick i tre heat. De två bästa från varje heat gick till finalen.

Häcklöpning 110 m.: 1) V. Suvivuo, Helsingfors, 15,5, 2) H. Kristoffersson, Kronoberg, 15,5, 3) B. Lindblom, IK Göta, 16,5, 4) A. Svensson, Kronoberg, 16,7.

Löpning 400 m. final: 1) H. Svensson, Hellas, 50,7, 2) E. Sjöberg, Bellevue, 50,9.

800 m.: 1) L. Bengtsson, Söderhamn, 1,50,6, 2) S. Lindgård, IF Castor, Östersund, 1,51,3, 3) O. Ljunggren, Hellas, 1,51,3, 4) R. Björklöf, IFK, Helsingfors, 1,53,4, 5) L. Väliaho, Finland, 1,54,1.

400 m. resultatgränstävlan: 1) K. Lundqvist, Mode, 49,5, 2) A. Norén, Oliv, 49,7, 3) F. Ahlnevik, 49,8.

800 m. B: 1) M. Pettersson, Sundbyberg, 1,58,9, 2) S. Sohlberg, Mode, 1,59,4.

1,500-metersloppet vann E. Ahldén, Bellevue, på 3,51, tre tiondelar före E. Albertsson, Uppsala.

Resultat: 1) E. Ahldén, Bellevue, 3,51, 2) E. Albertsson, Uppsala, 3,51,3, 3) L. E. Georgsson, Spånga, 3,51,8, 4) H. Åkerström, Hellas, 3,54.

1,500 m. öppen tävling: 1) K. J. Jansson, Uppsala, 4,02,8, 2) Gunnar Estein, Mälarhöjden, 4,03, 3) J. E. Andersson, Spårvägen, 4,04,4.

På 5,000 meter hyste man stora förväntningar om bra tider genom att Erik Johansson, Moheda, ställde upp. Han motsvarade också dessa och vann loppet på 14,33,2. Han tog det i början lugnt men lade sig så småningom främst och hade för övrigt inte litet av Gunder Hägg-stil över sig. Mellantiden på de första 2,000 meterna var 5,37.

Moheda var den snabbare i spurten och löpte tio meter före i mål.

Resultat: 1) E. Johansson, Moheda, 14,33,2, 2) E. Johansson, Hammarby, 14,34,4, 3) K. E. Larsson, Studenterna, 14,41,8, 4) T. Tillman, Fagersta, 14,50,2, 5) Arne Gustavsson, Fredrikshov, 14,52,2.

Stafett 4 ggr 100 meter: 1) MP 43,5, 2) Studenterna 43,8 3) Turun Urheiluliitto (Åbo) 44,2.

Spjutkastning: 1) Sven Dalefiod, Dala-Floda, 71,15, 2) E. Ollers, Leksand, 62,62, 3) K. Toivonen, Åbo, 61,73.

Löpning 200 m. final: O. Laaksonen, Gävle, 22,4, 2) S. Olsson, Hellas, 22,4, 3) G. Fehrm, Falun, 22,7.

Kulstötning: 1) R. Nilsson, F 11, Nyköping, 14,99, 2) H. Willny, Hellas, 14,13, 3) B. Larsson, Studenterna, 13,73.

Tresteghopp: 1) A. Åhman, Nordingrå, 15,06, 2) L. Moberg, Hellas, 14,84, 3) L. Laitto, Åbo, 14,30.

Stavhopp: 1) H. Olsson, Malung, 4,00, 2) A. Lindberg, Fagersta, 4,00, 3) L. Andrén, Tunadals SK, 3,70.

Laholms B. K.

Följande pojklagsspelare samlas vid Centralkaféet i morgon kl. 8,15 för resa till Växtorp: L. Johansson, I. Andreasson, S. Nilsson, B. Eriksson, B. Lindberg, A. Persson, L. Karlsson, O. Johansson, S. E. Andersson, L. Olsson, K. Vingeskog, J. Jönsson, A. Johansson.

Växtorps BOIS

Följande pojklagsspelare samlas på idrottsplatsen söndag kl. 8,30 för match: Nils Kristiansson, Knut Nilsson, Sven Nilsson, Hans Leandersson, Bernt Johansson, Gösta Karlsson, Inge Leandersson, B. Johnsson, Sven Åke Karlsson, Kjell Johansson, Kurt Ingvar Karlsson.

Fotboll.

Semifinalerna i Hallands DM i fotboll:

Falkenbergs FF—Halmstads BK 1—3.

Träslövs FF—Halmia 0—4.

— Tira, vikken jäla lång farbror!

— Å, dämpa ner e min farsa e lika lång fast han inte e fullvuxen!

Man skall akta sig för alltför tjänstvilligt folk, vilket en herre från Småland på storstadsbesök fick erfara. Smålänningen kom dragandes med en väldig väska och eftersom det var varmt och svettigt accepterade han tacksamt ett erbjudande från en okänd om hjälp med grunkorna. Han t. o. m. bjöd på ett glas öl för att visa sin erkänsla. Men då ölet var slut smet den okände med väskan och då polisen fick tag i honom hade han pantsatt innehållet — det var kläder för att par hundra kronor — och supit upp pengarna. Han skyller på värmen, som gjorde att han inte visste vad han gjorde.

Hishult spelar mot Ysby.

Intressant vänskapsfotboll i morgon.

I morgon kl. 4 em. spelas en intressant vänskapsmatch i fotboll å Hishults idrottsplats. Hishults AIS har nämligen inbjudit Ysby Bollklubb och då de båda lagen äro jämnstarka kan man räkna med en spännande uppgörelse med oviss utgång.

Hishult ställer upp med följande lag, som samlas kl. 3.30 em.:

Harald Gustafsson, Åke Johansson, Arne Larsson, Malte Svensson, Rune Svensson, Östen Nilsson, Åke Carlsson, Karl Åke Karlsson, Bror Svensson, Gösta Petersson, Folke Karlsson.

Reserver: K. J. Johansson, Gustaf Bengtsson.

Obs.! Planen skall iordningställas söndag. Samling 10.30 fm. Gräsklippare medtages.

Ysby Bollklubb.

Följande fotbollspelare samlas vid Sven Larsson Cykelaffär söndag kl. 3 em. för resa till Hishult:

Allan Johansson, Tage Ottosson, Olle Pålsson, Rune Bengtsson, Ingemar Karlsson, Sven Nilsson, Bertil Nilsson, Harald Jönsson, Ebbe Bengtsson, Gunnar Andersson, K. E. Östring, K. G. Gustavsson, Östen Bengtsson, Arne Linder.

SLU

Knäreds SLU-avd. har möte i bygdegården i kväll.

Markarydsbygden

Laholms Tidnings lokalredaktion, Markaryd. Greéns fastighet. Redaktör: SVEN B. JONSSON. Tel. 150.

Åke Grönberg till Markaryds idrottsfest.

Fin jazzkonsert på tisdag.

Markaryds I. F. anordnar sin sedvanliga idrottsfest med början på tisdag kväll. Festligheterna fortsätter sedan på lördag och söndag. Som vanligt är det ett synnerligen gediget program, som man bjuder publiken. Således kommer Charles Norman med sin orkester på tisdagskvällen. Början göres kl. 8 då man anordnar en jazzkonsert och sedan svarar orkestern för musiken hela kvällen. Någon närmare presentation av Charles Norman eller hans orkester är väl onödig då denna från radio och grammofon skaffat sig en stadig och tacksam publik.

Vid festligheterna på lördag och söndag kommer den kände filmskådespelaren Åke Grönberg att medverka och även denna attraktion kommer säkerligen att locka rekordpublik till det vackra Skärsjödal. Bland basaranordningarna märkas chokladhjul och en tombola med verkligt fina vinster. Se annons i dagens n:r.

Månadsmarknaden

i går gynnades av vackert väder och en talrik publik. Den talrika publiken var dock till stor del sommargäster, som i stora skaror sökt sig till marknadsplatsen. Ett stort antal djur hade saluförts och flera affärer gjordes. På smågrismarknaden såldes grisarna i stort sett efter noteringarna och priserna varierade mellan kr. 30—45.

En del nötkreatur salubjöds och flera affärer gjordes. Priserna blevo ganska höga och således betalades en prima ko med kr. 825:—. Sedan varierade priserna neråt för att i ett par fall stanna så lågt som på kr. 375:—.

Hästar hade saluförts men så vitt vi kunnat erfara gjordes inga affärer.

Som vanligt salufördes en del slöjdalster men grönsakshandlare saknades helt.

Marknaden fick en mera äkta prägel på sig än vanligt då ett zigenarsällskap, som slagit läger i närheten av Markaryd, förgyllde upp marknadslivet i sina färggranna och brokiga dräkter.

Skummeslöv

Tomt- och fastighetsaffärer.

Dir. Carl Wingren, Skottorp, har sålt två tomter vid Skummeslövsstrand till magister A. Rydorff, Hässleholm, om 2,400 kvm. för ett pris av 2,400 kr.

"Strandpensionatet" vid Skummeslövsstrand har av fru Karin Åstrand sålts till handl. Victor Vilde, Skottorp, och dir. Carl Brodde, Stockholm. Samtliga inventarier ingick i köpet.

Efter vad som försports ämna köparna i god tid till nästa säsong vidtaga en massa förbättringar och utvidgningar, som torde ytterligare öka pensionatets goda anseende.

Hishult

Hishults SDUK

har enligt annons möte i Granbacka i morgon kväll.

VÄDERLEKEN:

Utsikter för södra Götaland: Svag, växlande vind, övervägande vackert väder frånsett någon enstaka eftermiddagsskur, något varmare.

4 Söndagen e. Trefaldighet.

Sabbatstankar

Huru kommer det till, att du ser grandet i din broders öga, men icke bliver varse bjälken i ditt eget öga?

Luk. 6: 41.

Hur kommer det till, att vi så gärna se fel hos andra? Det må vi fråga oss själva och besinna oss. När vi sitta i ett sällskap och skvallret går runt, frestas vi att få ett ord med i laget. Då står Jesus mitt ibland oss och talar om grandet och bjälken. Det ordet skall stilla våra tankar och vår tunga.

Ingenting är lättare än att tala illa om nästan. Det ena elaka ordet föder det andra ,mest om småsaker. Man finner fel i andras uppträdande, i deras tal, i deras sätt att kläda sig o. s. v. Man riskerar ej, att samtalet skall avstanna, ty det är högst intressant.

Men betänk, att vi människor äro olika och skola vara olika! En egenhet är ej något fel. Hur har Gud kunnat hitta på så många olika slags blommor? frågade en liten flicka. Likagärna må vi fråga: Hur har Gud kunnat skapa så många olika slags människor? Likasom blomsterängen tjusar ögat med mångfaldiga färger och skiftande dofter, så är världen uppfylld av olika människoraser, landet, staden, byn och hemmet, av personer med olika ansikten, lynnen och begåvningar. Gåvorna äro mångahanda. Däri visar sig skapelsens obeskrivliga rikedom. Om vi betänka detta, döma vi mildare, om andras egenheter. Det finns folk, som man inte förstår sig på. Nåväl, låt det vara! Han har fått sådan läggning, han har växt upp i skuggan, aldrig fått sitta i solen, aldrig känt livsglädjen. En annan har ständigt varit klen och sjuk, en annan har blivit orättvist behandlad, ständigt haft motgångar. Om vi taga hänsyn till sådana omständigheter, tala vi ej så mycket om grandet, som vi upptäckte hos en medmänniska.

Jesus frågade: H u r u k o m m e r d e t t i l l, a t t d u s e r g r a n d e t i d i n b r o d e r s ö g a, m e n i c k e b l i v e r v a r s e b j ä l k e n i d i t t e g e t ö g a? Om vi lyssna till samvetet, om vi giva akt på det allmänna skvallret, få vi många svar. Vi människor äro av naturen egenkära, och egenkärleken växer till högmod. Inte vill man då se något fel hos dig själv .Självgodheten tål ingen självkritik men står på lur att kritisera andra. Kommer sedan avundsjukan därtill, blir det ett nöje, en vana att förtala sin nästa. Exempel därpå möta vi ofta. En person är begåvad, arbetsam. vinner lycka och erkännande. Naturligtvis blir han förtalad och klandrad, men i själva verket är detta ett stort beröm. Den, som blir utsatt för människors missunsamhet, kan trösta sig med, att avunden är högsta betyg. Den som misslyckas, undgår lätt förtalet.

Kritik är dock nyttig och hälsosam. Bjälken i vårt eget öga ha vi svårt att upptäcka. Fördenskull är det gott att få den påpekad och borttagen. Det sker aldrig genom skvaller och förtal men genom ett gott råd, givet i all välmening. Kritik är det största beviset på verklig vänskap, ty en sann vän kan ej se sin vän göra fel utan att rätta honom. En för mig likgiltig person kan jag tyst gå förbi men icke vännen. Jag måste vara uppriktig och säga honom sanningen.

Får man då aldrig samtala om andra människors fel och brister? Det sker ju dagligen och kan ej undvikas Men vi må skilja mellan sak och person. Det gjorde Jesus. Han dömde hårt om fariseernas egenrättfärdighet men icke om dem själva. Han var barmhärtig och lär oss att vara barmhärtig i ord och gärning. Kritik är nödvändig. Däri består all undervisning, all utveckling från det lägre till det högre, men allt beror på avsikten. Menar jag gott eller ont? Detta är den avgörande tankeställaren, som Jesus har givit oss i sin bergspredikan. En sak må vi särskilt minnas: Kritiken skall först och främst riktas mot oss själva. Man måste fordra mycket av sig själv, om man vill fordra mycket av andra. Många världshistoriens stormän hava därpå givit lysande exempel. Självkritik är den högsta visdom. Den lär oss Jesus i ödmjukhet. En lektion i ödmjukhet giver han oss i den märklika liknelsen om grandet och bjälken.

iDAG

sammanträffade vi med stadens historiker, d. v. s. redaktör Axel Ejwertz. Han föreföll ovanligt nyter och glad och det var inte enbart sommarvärmen, som gjorde honom så förnöjsam. Nej då. Större ting ska det vara för att bringa hans glada humör till kokpunkten.

Man kan naturligtvis gissa sig till, att det goda humöret hade ett visst samband med hans stadshistoria. Alla människor här i staden och omnejden vet väl, att han håller på att skriva stadens hävder? Om inte, så är det faktiskt på tiden, att detta faktum blir allom bekant. Nu vet i varje fall vår läsekrets, att den har något fint att vänta någon gång i framtiden.

För att återvända till redaktör Ejwertz goda humör, så hade det sin förklaring i, att stadens historicus hade en givande köpenhamnsresa bakom sig. Den utgjorde så att säga sista etappen i forskningsarbetet. Nu har redaktör Ejwertz i sin hand allt material, som han behöver för att kunna skriva Laholms historia. Det är ett fullständigt överväldigande material, som han under de senaste åren samlat för detta ändamål. En del av detsamma har han utarbetat efter hand, men många gänger har han fått börja från början igen, då nya uppgifter kommit i dagen, som måst undersökas, och kanske ådagalagt något helt annat än vad som framgått av det tidigare erhållna. Men nu är det så rikt, att hr Ejwertz väl knappast kan behöva riskera att framdeles drabbas av samma malör.

Och nu arbetar förstås vår historieskrivare för fulla segel med sitt författande. Ty nu kan han helt och hållet överblicka stoffet. Han har 1,000-tals kvartosidor att ösa ur och det bör ju räcka gott och väl till för att ge ut en stadshistoria, som i grundlighet söker sin like, Hr Ejwertz har besökt alla möjliga arkiv och rotat efter urkunder, som kunde ha något att förtälja om staden i det förgångna, Han har personligen besökt alla arkiv i Lund, Göteborg och Stockholm och nu senast varit uppe på Riksarkivet i Köpenhamn, Ja, han har t, o, m, haft förbindelse med Vatikanarkivet i Rom och där kunnat få fram, att Laholm även förekommer där i de arkiverade handlingarna. Hr Ejwertz är en av de få levande hallänningar, som kan gå och ståta med ett personligt brev från Vatikanen! .

Om Köpenhamnsbesöket berättar redaktör Ejwertz, att han dels bedrivit forskningar på Riksarkivet och dels på Riksmuseet och bl. a. har Knutsgillet och den roll det spelat i gångna tiders Laholm varit föremål för hans intresse. Han fick även tillfälle att se en stans till Laholms stads knutsgilles sigill. Det var ett kopparsigill, som visar konung Knut den helige sittande i sitt högsäte med skepter i högra handen och riksäppple i den vänstra. Han är omgiven av en rad små kors och han har långa mustascher och kluvet helskägg. Han bär en veckrik dräkt. I omskriften står angivet, att det är Laholms knutsgilles sigill. Det är daterat till år 1425.

Så långt är allt gott och väl. Emellertid har man på sina håll börjat bli skeptisk mot sigillets äkthet. Man tror sig ha upptäckt, att det inte är äkta utan är en på galvanisk väg framställd kopia på det ursprungliga sigillet. Den framstående danske specialisten på området, antikvarien Christian Axel Jensen, är för sin del absolut övertygad om, att sigillet inte kan vara äkta och därför har det också avlägsnats från den monter, där det annars varit placerat.

— Om det nu föreligger en förfalskning, så måste det sigill, som man använt vid avtrycket, som nu är ganska mycket skadat på grund av ärg, finnas någonstans. Jag skulle vara mycket intresserad — och även Statens hist. museum för den delen! — för att i så fall få tag på det originalsigill, som måste ligga till grund för avtrycket i Köpenhamn.

(Forts. å sid 8).

Mel. Sv. ps. 395.

Grandet i din broders öga,
Grandet, som du knappast ser,
Mänska, det betyder föga,
Bjälken i ditt eget mer.
Bjälken må du först uttaga,
Än du får på grandet klaga.

Jag för dig kan intet glömma,
Herre, du mitt hjärta vet.
Lär mig att om nästan döma
Milt och i barmhärtighet!
Låt för mig den regeln gälla:
Hellre fria än att fälla!

Paul Nilsson.

Egernahult

- skogsvårdsstyrelsens försöksgård är en idyll i ett leende Knäred.

Det är i dagarna jämnt 10 år sedan Hushållningssällskapet i Halland på en studieresa även kom till Egernahult i Knäred, den då nyligen av Skogsvårdsstyrelsen i Halland inköpta gården. Den gången visade sig Egernahult inte från sin vackraste sida, regnet öste ned i strömmar och endast några av de modigaste deltagarna vågade följa med länsjägmästaren friherre Pfeiff ut i skogen. Och någon större behållning blev det säkerlign inte.

Men det skulle vara roligt att även se Egernahult från dess vackra sida och då signaturen inte sett gården sedan de nämnda tio åren, tog vi med tacksamhet emot sekreterare Månssons anbud att följa med dit. Och det blev ingen hastig översyn, tvärtom tog den åtskilliga timmar. Men dessa blevo väl använda. Och så kom vi i verkligt sakkunnigt och trevligt sällskap. Som vi vid ett tillfälle i våras nämnt, har Skogsvårdsstyrelsen från och med i år anställt en särskild föreståndare för lantbruket och i samband därmed tillsatt att särskilt förvaltningsutskott. Detta består av sekreterare Månsson, som är ordförande, samt kommunalordförande Edvin Josefsson, Svenshult, och landstingsman J. Arvidsson, Mossarp, Slättåkra. Det var dessa, som hade sammanträde och dessutom medföljde länsjägmästare Bele Bergström och länsskogvaktare A. B. Svensson, Knäred.

Vacker väg till Egernahult.

Knäred är en stor socken. Från centrum upp till Egernahult är det ej mindre än 12 km och ändå ligger inte Egernahult i själva utkanten. Men vägen slingrar sig vackert mellan skogar och ljungbackar, här och var avbrutna av grönskande åkrar och rödmålade stugor. Körsveka stora by är den enda bebyggelse av betydelse, som vi möta på vägen. Men den ligger vackert och det skulle vara roligt, att få göra ett besök där en annan gång, när tiden bättre tillåter.

Egernahult är sig likt. Kanske inte riktigt. Uthusen ha blivit tillbyggda sedan vi sist var här uppe. Gården ligger så inbjudande vackert i solskenet invid den ekdunge som väl en gång gett gården dess namn. Allt andas lugn och frid — endast gårdvaren förklarar med högljudda skall att han inte känner oss. En klapp på dörren tillkännager att gårdens folk är uppe på "Österäng" för att hässja hö. Dit bege vi oss, men innan vi hinna så långt, blir ett nybyggt hönshus föremål för förvaltningskommitténs noggranna besiktigande. Helt nybyggt är det ju inte, byggnaden har förut varit garage. Men inredningen får i stort sett sakkunskapens gillande.

Skogsvägen är vackert kantad med blommande harris och de gula blommorna ge en stänk av färg åt det gröna i landskapet. På vägen upp passa vi på att fråga, hur stor arealen egentligen är. Officiellt skall gården innehålla 9 ha åker, 4 ha bete och 81 ha skog, men jägmästaren tror inte riktigt på dessa siffror. De äro nog tagna i överkant, men så småningom skall man väl få fram de riktiga siffrorna. Och låta en lantmätare mäta upp det hela.

"Österäng" en gammal mosse.

På "Österäng" träffa vi gårdens föreståndare, hr Gösta Erlandsson jämte sin hustru, det gamla faktotumet Noack och en liten finsk flickka, just sysselsatta med att hässja hö. Det har blivit en god höskörd, men rotfrukterna äro betydligt sämre. Här är allt för vått, hela arealen här uppe är gammal mossjord, visserligen odlad redan innan Skogsvårdsstyrelsen tog hand om gården och även dikad vid övertagandet. Men trätrummorna ha troligen rasat igen, förklarar sekr. Månsson. Kanske blev det också dåligt gjort och troligen ha även mossarna sjunkit på de sista 10 åren. Så det måste göras om, därom är förvaltningsherrarna ense.

En potatisåker ser enbart ut att vara besådd med sten och här "är det inte så lätt att hålla i ett årder", förklarar hr Erlandsson skrattande. Men än värre anser han de i mossarna dolda stubbarna vara. Där som är så sankt, tar också frosten hårdast.

Skogsexkursioner planeras i augusti.

På vägen tillbaka till huvudbyggnaden demonstrerar länsjägmästaren skogsbeståndet. För 10 år sedan planterades här i stor utsträckning gran men man lät en del tall stå kvar. Den har på vissa ställen t. o. m. fått stå allt för länge, men har nu gallrats. I augusti har man för avsikt att anordna skogsexkursioner hit, dels endagars för skogsägare och om det går att ordna med förläggning även längre kurser för skogsmän. Det finns mycket att lära här, inte minst i fråga om gallring och röjning.

I fortsättningen talar länsjägmästaren om den nu pågående riksskogstaxeringen, som äger rum i Halland. Den skötes av Skogsvårdsstyrelsen i Stockholm och avsikten är att få fram alla tänkbara uppgifter om skogen. En viktig uppgift i dessa dagar, då skogen spelar en så oerhört framträdande roll i svenskt näringsliv. Uppgifterna får man fram genom att "ruta" in länet. Det bildas riktiga kedjor av skogsmän, som med 5 km. avstånd fran varandra går i nord-sydlig riktning och med 2½ km. avstånd i öst-västlig. På sin promenad anteckna de allt om skogen, sorter, ålder, täthet och mycket annat. På vissa avstånd anläggas särskilda provytor, som undersökas extra noga.

Så äro vi åter framme vid gården, där hönshuset än en gång inspekteras och en hönsgård utstakas. Några höns ha nämligen ännu ej anlänt hit. Det nybyggda svinhuset med synnerlige praktiskt fönster och övriga moderniteter avsynas vederbörligen. I boningshuset har skogsvårdsstyrelsen två rum till sitt föröfogande. Dessa äro rikt dekorerade med planscher och kartor, de senare huvudsakligen över planteringarna på Egernahult, och användas i undervisnings- och propagandasyfte, inte minst vid de skogsvårdsexkursioner, som då och då anordnas här. Men medan utskottsledamöterna diskutera finanser med hr Erlandsson gör signaturen i sällskap med länsskogvaktare Svensson en promenad till gårdens ägor på andra sidan vägen.

Flammafallet — en pärla i Knäred.

Det är en sak, som vi så gärna vill se — gårdens pärla om man så får kalla det — Flammafallet i Krokån. Vi har sett det avbildat många gånger, och konstnären Eyvind Lassen, som har sin bostad inte så långt härifrån, har förevigat det på några av sina bästa dukar, men ännu rolligare skulle det vara att se det i verkligheten. Och det blev verkligen en upplevelse. Nu sedan Laholms och Karsfors vattenfall för alltid tystnat, är Flammafallet av en mäktig och imponerande skönhet. Det bruna vattnet i Krokån från många småländska torvmossar kastade sig i skummande, solglittrande kaskader nedför det egendomligt trappstegsformade fallet och bjöd en syn av oförliknelig skönhet.

Mätte denna, Knäreds fagraste pärla, alltid förbli oberörd. Mätte den aldrig hamna under industrins och kraftstationernas långa griparmar. Risken är kanske inte så stor, då halva fallet är en byallmänning och halva tillhör Egernahult — men ändå.

I forna tider har här funnits en kvarn och som ett minne från den tiden ser man ännu ett par kvarnstenar vid ena sidan. Att de fått ligga kvar beror väl endast på det avsides läget och den svårframkomliga terrängen. Här är inte lätt att komma fram, man får hoppa på stenar och tuvor, men gudomligt vackert är allt.

Givande lövträdsplanteringar.

Men även vägen till och från Flammafallet, som ligger ett par kilometer från Egernahults gård, blev i länsskogvaktare Svenssons sällskap en trevlig och givande promenad. Denna, den västliga delen av gården, är faktiskt den intressantaste med många olika lövträdsplanteringar.

I en gammal ekdunge intill vägen visar hr Svensson först platsen för en gammal dansbana. När den användes visste han ej, men otänkbart är det väl inte att att vår värderade medarbetare J. P. svängt om här i sina unga dagar. Han tillhör ju själv "folket vid Krokån" och har mera än någon annan sjungit ett lov till denna underbara natur, som Eyvind Lassen så ofta förevigt.

Ett relativt nyplanterat ekbestånd har tagit sig bra men visar ännu svag utveckling, Bok och oxel har gått utmärkt, den senare har dock härjats svårt av hare, som det enligt hr Svensson finns alldel. för mycket av. Här borde skjutas mycket mera, förklarar han. Japansk lärk visar sig vara ett förbluffande snabbväxande träd, på 10 år har den nått dubbel manshöjd. I form av bräder och plankor är det sprött, men som rundstock är det mycket bra, förklarar vår ciceron. Men asken är ett ypperligt trädslag, som på tre år når manshöjd. Det är utomordentligt starkt och har under kriget med stor framgång ersatt den importerade hickoryn. Inte minst till yxskaft är det utmärkt — ett träd med framtid för sig, förklarar hr Svensson, som till sist visar den utomordentligt dekorativa rödeken, vars jättestora blad särskilt på höstarna skrifta i underbara färger.

Men vi närma oss åter gården och efter en sista titt på de välordnade betesvallarna — fyra fällor med bet ordnat i fyra skift och med en bäck rinnande tvärs igenom, embarkerade vi åter bilarna och färden gick åter mot Knäred och Laholm.

Cel.

Boningshuset på Egernahult.

Förvaltningsutskottet m. fl. samlade på Egernahult, fr. v.: länsskogvaktare A. B. Svensson, Knäred, landstingsman J. Arvidsson, Mossarp, Slättåkra, länsjägmäst. B. Bergström, sekr. Nils Chr. Månsson, kommunalordf. Edvin Josefsson och hr Gösta Erlandsson.

KLIPPT och SKURET

Tyvärr skenar de flesta flickor i väg och gifter sig endast på grund av novellfantasier, sinnlighet och hetsig iver att bli fru. Det är ren tur om deras äktenskap slår väl ut.

Helena i D. N.

*

Tankarna är visserligen vanebildande — precis som huvudvärkstabletterna — men om man verkligen lägger sig till med njutandet av dem, ska man snart finna att de utgör en tjänligare bot mot livsskräck än missbruk av t. o. m. de finurligaste resultaten av vår högtstående kemiska industri.

Claque i Sv. D.

*

Det svenska språket har genomgått en omfattande förvandling på de tio år jag varit borta från hemlandet. Oet som för tio år sedan var slang, tycks nu vara fullt gångbart mynt. Det är nästan lika chockerande som att överallt stöta ihop med den svenska kvinnan i långbyxor.

Ingenjör A. E. Carendi,
hemkommen från Argentina.

*

Ett landsortens uppror mot huvudstaden är vad som behövs. Där sitta extremt radikala klickar med tämliger obetydliga trupper bakom sig och vilja styra och bestämma för hela landet.

Biskop Ingve Brilioth, Växjö.

*

Senator Arvid De Geer från Hanaskog har avsagt sig riksdagsmannaskapet med motivering att riksdagarna numera är alldeles för långa.

Det är ett oroande tecken. Tänk om bristen på arbetskraft kommer att sträcka sig även till riksdagen. Det är bäst att något i tid göra, sitter man bra i kamrarna, eller borde man kanske skaffa modernare fåtöljer? Och hur vore det med en fritidskonsulent? Eller en socialkurator?

Det var vid unionsupplösningen 1905, då läget var mycket spänt och mobiliseringen var i full gång. Nu var det en lantbrukare, vilkens dräng hade fått order att rycka in. Men drängen var vettskrämd så fort krig nämndes. Lantbrukaren sände då följande skrivelse till inskrivningschefen:

"Jag har en dräng, som skall ut i fält, men han är så rädd för kriget. Därför undrar jag, om vi inte kunde få skjuta honom här hemma i stället?"

Flammafallet — en pärla i Knäred.

Var Magnus Ladulås en bondekung?

Bnndehistorisk studie av Gustaf Land'n.

Birger Jarls son Magnus var konung 1275—1290. Han var en kungapersonlighet av hög rang och hans regeringsgärning är imponerande och vittfamnande. Vid denna tid hade högsta målet för furstlig äregirighet blivit att efterlikna kejsar Karl den Store, Carolus Magnus. Dennes ideal hade varit ett kungadöme med yttre makt, med fred och ordning i det inre och med sedlig lyftning. Detta ideal strävade Magnus Ladulås att förverkliga. En kraftfull konung med ett dyligt program betydde ofantligt mycket för vårt folk under denna övergångstid från hedendom till kristendom. Även om kyrkans makt och inflytande redan var stort, så förekom dock oro och bristande stadga hos folket. Det var mot våld, olag och godtycke som Magnus uppträdde. Hans lagstiftning var bönderna tillgodo, men hans inrättande av det världsliga frälset blev med tiden bondeklassen till stor skada och dess frihet äventyrades. Men denna utveckling kunde väl Magnus ej förutse.

Redan i början av sin regering mötte han en stark stormannaopposition. Han hade i kampen mot sin broder Waldemar måst anlita utländska mäns hjälp, och det vållade honom inom kort stora vanskligheter. Stormännen gingo snart till öppet angrepp mot konungamakten. De utländska herrarnas inflytande hos konungen väckte också stor ovilja i landet.

Magnus sökte då stöd hos kyrkan o. gav denna betydande förmåner. Han befriade kyrkans egendom från all kunglig skatte- och bötesuppbörd. Kyrkan hade alltså lyckats återvinna det andliga frälse den tidigare haft. Rättsförhållandena mellan konungamakten och kyrkan blevo noggrant reglerade. Frälsefriheten omfattade den jordegendom "som ägdes i kyrkornas namn". Adömda böter skulle uppbäras av biskoparna och deras tjänstemän även vid brott mot konungens edsöre. Kyrkornas rätt omfattade även den andliga domsrätten, och Magnus medgav i stort sett de andliga domstolarna en vidsträckt kompetens speciellt i mål mot andliga personer. Därmed minskades landstingens och böndernas judiciella inflytande. Även lagstiftningsrätten gled alltmera ur bondemenigheternas händer.

Konung Magnus verksamhet inom krigsväsendets område är starkt framträdande. Detta hade också till följd att böndernas inflytande på det allmänna minskades. Men tiden krävde förändringarna. Så småningom hade krigsväsendet ombildats, och redan under Birger Jarls tid funnos i Sverige utländska legoryttare. Det pansrade rytteriet blev krigsmaktens viktigaste del. För konung Magnus stod det klart att för statsmaktens stärkande fordrades en stående och slagfärdig ryttarhär, och han skapade en sådan organisation på nationell grund och befriade landet från de utländska krigsmännen, vilket säkerligen då var till böndernas bästa, även om det senare medförde farliga konsekvenser.

Alsnö stadga är det grudläggande dokumentet för ryttartjänstens införande i Sverige. I dess tredje paragraf finnas följande bestämmelser:

"Eljest emedan det är väl värdigt, att de, som framför andra följa oss både med råd och hjälp, att de hava mer ära, så giva vi alla våra män och vår käre broder Bengts män och alla deras brytar och landbor och alla dem på deras gods äro fria från all kunglig rätt, så ock alla ärkebiskopens svenner och alla biskopars svenner. Vi vilja också att alla de män, som med stridshäst tjäna, att de må hava samma frälse, vem de än tjäna."

Huvudsyftet var alltså, att ge en särskild förmån åt de personer, vilka fullgjorde den kostbara krigstjänsten till häst, att ge dem skyldig ersättning från statens sida för deras tjänst. De befriades alltså från "all kunglig rätt" eller frihet från skatt och möjligen också från den kungliga bötesuppbörden. Det var sålunda icke här fråga om stormännens intressen, utan avsåg närmast att garantera konungen en tillräckligt stor ryttarhär. Stormännen ställde alltså sig och sina väpnade ryttartrupper till konungens förfogande. Härmed hade dock Sveriges portar öppnats för feodalismen, fast denna aldrig fick den utveckling i vårt land som den fick på kontinenten. Bondemenigheterna förmådde bevara sin politiska frihet.

Varför har Magnus fått tillnamnet Ladulås? I skolornas läroböcker svaras: Han satte lås för bondens lada. Det är dock ovisst vad namnet Ladulås ursprungligen inneburit. Den s. k. Lilla rimkrönikan låter Magnus själv säga:

"Allmogen mig för Ladulås kalla,
jag freda rika och fattiga alla
och bad dem sätta rigel för lada
och frukta sedan ingen skada."

Att konung Magnus lagstiftning o. hans lagvårdande verksamhet, som genomfördes med stor kraft och utan mannamån, varit till gagn för bönderna är visst. Säkerligen har han varit en bondekung i detta ords bästa mening på grund av sitt nit för den allmänna ordningens upprätthållande. Enligt Alsnöstadgan förbjöds konungens länsmän strängeligen att pålägga bönderna några olaga utskylder eller bördor av något slag. Ingen som inte fått konungens "brev" skulle äga rätt att kräva skjutshästar av allmogen.

Särskilt torde förordningen i nämnda stadga mot resandes övervåld mot befolkningen ha gjort Magnus populär. I Norden ansågs ju gästfriheten som en helig plikt, som det ålåg var man att efter råd och lägenhet utöva. Men frågan om gästfrihet kom i annat läge, då en mäktig herremannaklass tog sig för att draga genom landet med stora följen och kräva gästfrihet av bönderna. Detta kallade bonden för våldgästning. Konung Magnus klandrade också strängt "alla de män som om riket fara, om de än äro aldrig så rika, vilja gästa fattigmans hus och hava all sin kost utan penningar och öda det upp på en liten stund, som den fattige länge haver arbetat för." Konungen säger vidare, att emedan av slik osed ofta kommer mycken livsvåda, har han med biskopens och andra ärliga mäns råd velat göra en ändring härutinnan. Alltså avlystes den urgamla gästningen och det blev på nya grunder sörjt för att resande skulle få härbärge och kosthåll. Häradshövdingen skulle för varje by utse en rättare som hade att för varje by ombestyra detta, men ingen bonde behövde ta emot flera än två man och två hästar. Ingen fick med våld eller utan betalning tillägna sig något. Den som bröt häremot kunde jagas av hela häradet. Om å andra sidan bonlen vägrale att mot betalning ge den resande hans nödtorvt, kunde denne i vittnens närvaro och mot betalning taga det av honom. — Detta var begynnelsen till senare tiders gästgiverier.

Denna kungliga förordning har givetvis betytt mycket för menige man, och den hårt betungade allmogen bevarade också laggivaren i tacksamt minne. Olavus Petri talar därom i sin svenska krönika: "Och med samma skäl som konungen äskar uppå sin skatt av bonden, må ock bonden kräva lag och rätt av konungen. Det besinnade konung Ladulås väl, och därför gjorde han sådan lag, att den där bonden gästa skulle, han skulle göra honom lika för hans kost och tärning. Och detta namnet Ladulås är ett ärligt namn, det konung Magnus haver haft större heder och pris av, än att han vordit kallad en romersk kejsare. Ja, det finns icke många i världen, som kunna kallas Ladulås. Ladubrott haver alltid varit i världen mera allmänt", slutar den store reformatorn.

Magnus fullföljde sin faders berömda edsöreslagstiftning, fredslagar som gällde lika i alla landskap o. som efterhand införlivades med de olika landskapslagarna. Brott mot dessa lagar voro brott mot konungens "ed", konungens edsöre. I alsnöstadgan bekräftar Magnus lagarna om hemfrid, kvinnofrid, kyrkofrid och tingsfrid, om brott mot given lejd och gjord förlikning, om hämnd på annan person än den gärningen förövat samt om svårare stympning. Han har därjämte ökat kretsen av dessa lagar med lagen om konungsfriden, vilket betydde, att konungens närvaro medförde för den plats där han vistades, en ökad helgd och frid.

Av utrymmesskäl kan här blott tilläggas, att konungen med all makt och rättvisa upprätthöll lagarna. De gällde lika för alla. Som exempel kan anföras, att då stormannen Folke Algotsson bortrövade riksrådet Svantepolke Knutssons dotter Ingrid, ingrep Magnus genast med hårda straff mot brottslingens hela släkt och t. o. m. den mäktige biskop Brynjulf i Skara måste bekväma sig till förödmjukande förpliktelser.

I sin bästa mannaålder rycktes Magnus bort av döden. Krönikorna vittna om folkets känslor för sin store fridskonung. På sina skuldror buro bönderna den döde fursten från Visingsö, där han dog, och till Gråmunkeklostrets kyrka i Stockholm (nu Riddarholmskyrkan). Snart gick ryktet om Magnus helighet och det berättades att järtecken skedde vid hans grav.

DUKTIG MAN.

Njurunda kommunalordförande, elektrikern V. Larsson, 46 år gammal, utförde häromdagen en stilig studiebragd, då han vid Kristinehamns praktiska skola såsom privatist klarade examen som elektrisk installatör med B-behörighet. Han har jobbat som elektriker om dagarna och skött sina studier och ordnat kommunalangelägenheter för 12,000 personer om kvällarna. Här står han (2:a fr. v.) tillsammans med de andra "skolkamraterna" — alla hermodselever.

Militär bör gå klappjakt för vildsvinsplågan

Lantbrukarna kräver nu kraftåtgärder.

Vildsvinen i nordöstra Skåne har trots att statliga åtgärder vidtagits i syfte att utrota dem av allt att döma utvecklats till en landsdelsplåga.

Från olika håll rapporteras omfattande skadegörelse i potatisåkrar och på sädesfält, och så länge nuvarande jaktbestämmelser existerar och de skånska godsherrarna praktiskt taget har monopol på jakten, står ortsbefolkningen tämligen hjälplös. Uppretade Skånebönder framhåller vid ett samtal med Sk. D:s korrespondent, att godsägarna sparar vildsvinsstammen för sitt eget privata nöjes skull. Man går till och med så långt, att man föder svinen under vintern för att ha något att göra under jaktsäsongen. Krafttag påfordras nu av lantbrukarna i nordöstra Skåne, som tröttnat på de olidliga förhållandena.

En petition har ingivits till länsstyrelsen i Kristianstad med begäran, att regementena i staden skall mobiliseras i jakten efter vandalerna. Tusen man skulle räcka, om man anordnade klappjakt i de områden, där vildsvinen för närvarande huserar, anser man. Svinen går så här års svårt åt vårsäden och potatisåkrarna, och det är hart när omöjligt att få någon rätsida på eländet, om inte kraftåtgärder med det snaraste vidtas.

Godsägarna själva förklarar, att vildsvinsstammen i nordöstra Skåne praktiskt taget utrotats under det senaste året. Genom länsstyrelsens försorg har man uppmanat jägarna på godsen att ta kål på vildsvinen, men lantbrukarna i trakten hävdar, att klappjakten inte satts in med tillräcklig effektivitet.

Den av länsstyrelsen förordade jakten har alltså inte blivit tillnärmelsevis så effektiv, som man från början hoppades. På lantbrukarhåll hävdas med stor bestämdhet, att jakten inte bedrivits annat än som rent nöje av godsägarna, som gärna vill ha vildsvinsstammen kvar för sina privata jakter.

När vildsvinen år 1940 släpptes lösa från Borrestads marker, hävdades från sakkunnigt jaktvårdarhåll, att stammen skulle ta död på sig själv genom inavel inom en ganska kort tidrymd. Nu har emellertid närmare sex år förflutit, och ännu har man inte sett till någon minskning. Lantbrukarna begär helt naturligt att få ha sina jordbruk i behåll, och om inte någon åtgärd med det snaraste göres från godsägarnas sida, kommer lantbrukarna själva att uppvakta regeringen med en begäran om rationella utgärder för att få vildsvinsstammen utrotad. Att det finns gott om suggor bland vildsvinen bevisas av ett flertal ögonvittnen, som sett suggor med kullar av upp till åtta grisar. Vildsvinen anställer också avsevärda skador på åkrarna, och årligen har utbetalts avsevärda belopp som ersättning för de skador vildsvinen åstadkommer.

Godsägarefru blev svartsjuk på svinskötare.

Unikt skilsmässomål i England.

Skilsmässorna i England komma som slagregn. Nu har man funderat på att anordna snabbkurser för advokater, så att fallen kunna behandlas snabbare än hittills. De oeniga äkta paren kunna annars få vänta ett par år, innan saken ordnats i rätten. Otrohet är vanligaste orsaken till skilsmässorna. Men det förekommer också många andra fall, då man funderar på att skiljas. En godsägarefru i Hertfordshire begär skilsmässa — enligt G P. — från sin man därför att denne skaffat sig ett intressantare sällskap — godsets svinskötare! Godsägaren brukade ta med sig svinskötaren på weekendresor i bil etc. Han har ordnat så att svinskötaren numera bor i huvudbyggnaden, och när man har familjemiddagar sitter svinskötaren som om han tillhörde den närmaste familjekretsen. Det har också hänt att herrn i huset vid stora middagar tagit svinskötaren med sig till sitt arbetsrum och låtit frun ensam underhålla gästerna. En sådan ordning har gått frun på nerverna.

Godsägaren har emellertid sin egen förklaring till det underliga förhållandet Det är ont om arbetskraft i England, inte minst på svinskötare, och denne har visat så stort intresse för sin uppgift att han försakat sina lediga dagar plus semester. En sådan kraft måste man ta vara på, säger godsägaren, och vårda på allt sätt.

Ett något underligt beteende har makan till en pastor gjort sig skyldig till. Hon har också fått nio månaders fängelse för det. En kväll sade hon till maken: "Blunda!", vilket han gjorde, varefter hon skar honom i halsen med ett rakblad Mannen, som nu ligger på sjukhus, har redan förlåtit henne och är villig att ta henne tillbaka när hon slipper ut.

Mindre ruskigt är det med den londonflicka, som häromdagen skilde sig i Reno i Amerika från en militär och gifte sig tre timmar senare med en annan officer.

Lika lätt att flyga som att köra sin bil

Möjlighet till kapitalplacering, om man har för mycket pengar.

Den som inte vet var han skall göra av 25,000 kr. får snart möjlighet att placera kapitalet i ett litet förnämligt amerikanskt sportplan, som är så enkelt att sköta att det knappast fordrar någon förarutbildning alls. Det första planet av denna typ, som är ett rattstyrt sportflygplan, har nu anlänt till Sverige, där man kan ta det i närmare betraktande på Bromma.

Den nya typen har blivit mycket populär i Amerika där det redan tillverkas i stor skala. Det revolutionerande styrsystemet utgöres av en ratt. Planet har inga som helst fotpedaler, vilket gör det mycket lättfluget och i Amerika behöver man för att erhålla flygcertifikat använda endast tredjedelen av den tid, som fordras för vanliga plan. En nyhet är också landningsstället bestående av tre hjul, som gör att planet även vid vårdslösa landningar kommer på rätt köl. Landning och start kan även ske i sidvind. Hur lättfluget planet är framgår från en episod i Amerika. Det hände sålunda vid en demonstrationsflygning, att den instruerande piloten plötsligt insjuknade och svimmade i planet Passageraren, som aldrig flugit tidigare, lyckades med de enkla styrorganen få planet att landa. Det håller en hasttighet av ungefär 180 km/tim och tar cirka 13 liter bensin i timmen med 75 hästars motor. Den erforderliga landningssträckan utgör 200 meter. Det första amerikanska planet kommer troligen att köpas av Stockholms flygklubb.

Det ockuperade Österrike

Av
Dr ALOIS REITBAUER.

Fjorton månader efter fientligheternas upphörande i Europa är Österrikes läge lika oupplarat som vid tiden för befrielsen från tyskarna. De fakta, att den amerikanska framstöten om en reglering av den österrikiska frågan stötte på patrull hos den ryske utrikesministern vid utrikesministerkonferensen i Paris i april—maj, vidare att samtliga stormakter numera ha erkänt nödvändigheten av en reglering och att Österrike satts upp på dagordningen vid den nu pågående utrikesministerkonferensen, allt detta riktar på nytt uppmärksamheten på detta lilla land, som i Moskvadeklarationen av år 1943 betecknades som det första offret för den nazistiska aggressionen.

Österrikes geografiska och därmed också strategiska läge som ett kommunikationscentrum i hjärtat av Centraleuropa, där inte endast de stora samfärdslederna utan också stormaktspolitikens expansionslinjer korsa varandra, skulle vara alldeles tillräckligt för att förklara stormakternas intresse för Österrike. Härtill kommer ytterligare en faktor, vars betydelse dock först under den allra senaste tiden här uppskattats till sitt fulla värde, nämligen Österrikes rikedom på industriella råvaror såsom olja, magnesium, järnmalm, vattenkraft o. s. v. I sista hand är den österrikiska frågans reglering beroende av huruvida de i Österrike befintliga råvarorna och energikällorna skola komma det österrikiska näringslivet till godo och därmed inom en rimlig tid bringa detta i normala gängor igen eller om dessa rikedomar komma att bli en internationell tvistefråga.

Trots oerhörda svårigheter har den österrikiska statens återuppbyggnad kunnat fullbordas utan större inrikespolitiska tvister och stridigheter. Man har med rätta framhållit, att Österrike var ett av de första länderna i Europa, som omedelbart efter befrielsen lyckades bilda en demokratisk regering, d. v. s. den provisoriska regeringen under dr Karl Renner. Valen i november 1945 förlöpte utan störningar och säkrade en knapp majoritet åt det av borgerliga och agrara element sammansatta österrikiska folkpartiet. Det kommunistiska partiet måste konstatera, att det jämfört med de andra partierna endast representerade en försvinnande liten del av väljarkåren (5,4 % mot 44,5 % för socialisterna och 50,1 % för folkpartiet). Den under ledning av folkpartiet ombildade regeringen framträdde i december inför det nyvalda nationalrådet, som i en enhällig förklaring bekräftade republiken Österrikes författning d. v. s. den författning, som gällde före mars 1933, då parlamentet upplöstes. Så mycket mera överraskade blevo därför österrikarna, när det allierade kontrollrådet i Wien, som högsta instans för de fyra ockupationsstaterna tre månader senare förklarade, att det inte kunde godkänna författningslagen av december 1945 och att en ny författning skulle utarbetas till den 1 juli 1946. Socialisterna och folkpartiet beslöto dock mot kommunisterna, som nu för första gången strängde ramen för den nationella enheten, att hålla fast vid beslutet av december och avvisa kontrollrådets inlaga.

Författningskonflikten belyser på ett utmärkt sätt Österrikes ställning i det befriade Europa. Österrike är i dag visserligen ett från tyskarna befriat men inte ett fritt land. Än behandlas det som en besegrad fiendenation, än som en vän. Som högsta förvaltningsmyndighet fungerar icke den ur fria val utgångna österrikiska regeringen utan det allierade kontrollrådet i Wien, alla det österrikiska parlamentets beslut och lagar underkastas kontrollrådets sanktion, d. v. s. kunna endast efter dess godkännande få laga kraft. Till följd av den allierade militärförvaltningens ställning vid sidan av och över de österrikiska myndigheterna tolkas dessutom en gång godkända lagar på olika sätt, eftersom de enskilda ockupationsmakterna använda olika förvaltningsmetoder i sina respektive zoner.

Betydligt mera utsatt för ockupationens tryck är emellertid det österrikiska näringslivet. Landets införlivande med Tyskland och det andra världskriget med alla dess följder ha tillfogat Österrikes näringsliv svåra förluster. Man räknar med en totalförlust på 7 miljarder dollar. Den österrikiska nationalbanken förlorade hela sitt förråd av guld och främmande valutor till ett värde av 417 miljoner schilling, enbart handeln i Wien uppskattar sina förluster genom krigs- och plundringsskador till 235 miljoner schilling. Genom beslagtagandet av fabriker och maskiner har den österrikiska industrin lidit en förlust på 500 miljoner schilling. Det är uppenbart, att i betraktande av dessa svåra förluster återuppbyggnaden av det österrikiska näringslivet utgör förutsättningen för landets tillfrisknande. Wieninstitutet för näringspolitisk forskning har i en nyss publicerad undersökning hänvisat till de rika möjligheter, som finnas i Österrike tack vare förekomsten av olja och vattenkraft. Den österrikiska regeringen bemödar sig om att genom handelsfördrag med andra länder åter länka in Österrike i den internationella handeln. En betydande del av det österrikiska näringslivet har åter kommit i gång. Det österrikiska parlamentet kommer snart att slutbehandla förstatligandet av gruvorna och vissa andra nyckelindustrier, varom alla partier äro ense och som också upptagits på den nuvarande regeringen Figls program. Mot alla dessa planer och strävanden resa sig dock fyra hinder: det katastrofala försörjningsläget, som medför att arbetarna bokstavligen falla ihop vid maskinerna; demarkationslinjerna, som för en lång tid hindrade allt varuutbyte mellan de olika zonerna och som först senare kunde överbyggas genom avslutande av kompensationsfördrag mellan de österrikiska förbundsländerna (på detta område har inträtt ytterligare lättnader under den senare tiden); penningvärdet som är beroende av den slutliga fixeringen av ockupationskostnaderna; och slutligen den olösta frågan om de s. k. tyska tillgångarna i Österrike. På grund av Potsdambeslutet skall nämligen även rent österrikisk egendom, som under den tyska ockupationen övertogs av tyskar, av ryssarna behandlas som tysk egendom, d. v. s. tagas i anspråk för Sovjetunionens återuppbyggnad. Då knappast något annat land i Europa i så hög grad som Österrike inordnades i det tyska näringslivet — ungefär 70 % av näringslivet övergick i tyska händer till följd av den s. k. ariseringen eller på andra sätt — utgör denna frågas lösning i en för Österrike positiv riktning ett grundvillkor för att landet skall kunna komma ur sitt nuvarande nödläge.

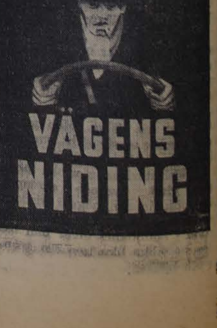

Dagens namn:
JOEL.
Solen går upp kl. 3.36 och ned kl. 9.01.

Morgondagens namn:
FOLKE.
Solen går upp kl. 3.55 och ned kl. 9.00.

Måndagens namn:
RAGNHILD.
Solen går upp kl. 3.36 och ned kl. 8.58.

I sommarvärmen!

HAN KÄNDE KUNDEN.

En av Frankrikes mest bekanta musikkritiker hette Romien och han var mycket road av att liksom Harun-al-Raschid vandra omkring bland människor inkognito, särskilt när han tagit sig ett glas och var på gott humör.

Under en av sina utflykter i denna stil kom han en kväll in i en liten urmakeributik och frågade i enfaldigaste ton och med en uppsyn, som helt svarade mot denna:

— Vad är det för några små maskiner som ligger i fönstret?

— Det är fickur, svarade urmakaren.

— Vad har man sådana till? sporde Romien.

— För att avläsa tiden, blev svaret.

— Verkligen ,sade Romien. Jag har visserligen hört talas om dylika, men jag har aldrig velat sätta tro till uppgiften om dem. Är en sådan maskin dyr?

— Det är olika, sade urmakaren. Här finns sådana som kostar tvåhundra franc, andra som kostar hundra o. s. v. ända ner till tjugofem.

— Får man en tryckt bruksanvisning till, när man köper en? frågade Romien.

— Det behövs inte, sade urmakaren, man drar helt enkelt upp uret med en nyckel en gång om dagen.

— Morgon eller kväll? frågade Romien.

— Det spelar ingen roll, sade urmakaren, men för er del vore det nog tillrådligt med morgnarna.

—Jaså. Varför det, om jag får fråga, sade kritikern.

— Jo, därför att ni för det metsa om aftnarna inte är så alldeles nykter, herr Romien, svarade urmakaren leende.

Service.

— Önskar min herre att jag formerar blyertsen samtidigt!

MISSFÖRSTAND.

Mottagningstiden var över, och den gamle barske landsortsläkaren hade gått ut i trädgården då en ung flicka kom fram till honom. Han blev förgrymmad över att hon inte kommit under mottagningen och röt innan hon ens hunnit säga goddag:

— Ja, gå in och klä av er!!

Några minuter senare kom doktorn in i mottagningsrummet, och där stod flickan lika naken som moder Eva i Edens lustgård.

— Vad är det som fattas er då? undrade doktorn med rynkad panna.

Varpå flickan darrande svarade:

— Jag skulle fråga från far, om doktorn vill köpa nya potatis.

— Vad människa, sitter ni och sover under arbetstiden!

— Ja, ursäkta, men jag drömde om firman!

TRAFIKSÄKERHET.

I St.-T. käserar Cello om självlysande kläder:

I skuggan av atomsmällar och annan bluff har dock Amerika lyckats presentera en hel del nyttosaker, som även kan tänkas komma andra till godo. Sålunda har man lyckats få fram en "fullständig uppsättning av självlysande kläder", alltifrån skon nedtill till hatten upptill, det hela till yttermera visso kompletterat av "det självlysande läppstiftet, som dock ännu så länge närmast betraktas som en kurositetssak — t. o. m. av amerikanerna".

Vad de självlysande kläderna beträffar, så har man däremot funnit dessa kunna bli av rent praktisk betydelse bl. a. ur trafiksäkerhetssynpunkt. Den självlysande damstrumpan anses sålunda kunna förebygga många olyckor nattetid. Det har nämligen visat sig att en mycket stor procent av på- och överkörda består av sådana personer, som bilisten, på grund av deras mörka kläder, inte observerat vid landsvägskanten. Erfarenheten har också visat att "damer med vanliga ljusa strumpor mera sällan blir påkörda, eftersom det första bilisten lägger märke till i strålkastarskenet är deras ljusa ben". En mycket riktig iakttagelse, som kan göras även i Sverige. Det finns många gentlemannabilister, som när de plötsligt får se ett par sådana ljusa ben, sackar in farten ända till promenadtakt, varefter dom sticker ut huvudet och frågar benen hur lågt dom skall gå, varvid benen stiger in i bilen, ty det finns ben, som går nästan hur långt som helst. Att sådana ben nu blir självlysande och ännu lättare att upptäcka är ju uteslutande tacknämligt.

Det självlysande läppstiftet har naturligtvis också tillkommit för att öka trafiksäkerheten. Visserligen kan det synas litet långsökt att placera detta slags trafikljus just på mun, men kanske ligger det något i det, ty man kan ju utgå ifrån, att även damerna själva händelsevis skulle stå stilla, så kan man nästan vara övertygad om att mun går.

— Jag hoppas att din kaffekopp står på sin vanliga plats!

Det var som mest spännande på bio när en herre på främre parkett böjde sig ned och började leta frenetiskt efter någonting på golvet. De omkringsittande blevo störda, och en dam frågade upprörd:

— Vad är det ni letar efter egentligen?

— En kola, svarade mannen.

— Men varför i fridens namn, skall ni hålla på med det just nu?

— Mina tänder sitter i den.

*

— Säg — ursäkta, fröken...

— Jag talar aldrig med främmande herrar på gatan. Låt oss gå in på något konditori.

*

Häromkvällen var en ung flicka med sin fästman på restaurant. Det var varmt, precis mitt i värmeböljan, då hon var som hetast, och flickan tyckte det var synd om fästmannen som satt i smoking och höll på att svimma i den glödande temperaturen. Eftersom hon hade gott hjärta föreslog hon att han skulle ta av sig i skjortärmarna. Det skulle väl alltid kännas något svalare. I stället för att lyda det goda rådet gav han henne en iskall blick — alltid något — och tog av sig den släta ringen och förklarade att förlovningen var uppslagen. Han kunde inte tänka sig framtiden med ett sådant frun timmer, påstod han.

Men en karl, som är så dum, har väl ingen framtid?

På begäran.

Av ROLF WIESLER.

FÖRSTE VIOLINISTEN blinkade åt kapellmästaren-pianisten när han hängde upp skylten med P å b e g ä r a n i stora svarta bokstäver. Kapellmästaren blinkade igen och slog ett a några gånger extra och litet kraftigare, liksom för att dra publikens uppmärksamhet till estraden. Violinisten tittade nyfiket och knäppte på strängarna. Sedan nickade han, svängde upp fiolen, klämde fast den med hakan och väntade. Pianisten, andra fiolen och den mytliga cellon serverade en liten lagom introduktion. Och så började det...

Det var inte någon särskilt märkvärdig komposition, de särskilda förberedelserna hängde ihop med ett annat förhållande. Det var ingen av publiken som hade begärt stycket, ingen av publiken hade hört det förut eller hade kunnat höra det. Violinisten hade nämligen gjort det själv, instrumenterat det i samråd med pianisten, och nu spelades det för första gången offentligt. På begäran — av violinisten själv, men det skulle man inte låtsas om. Inte förrän efteråt, ifall någon skulle fråga, sådant hände ju emellanåt. Någon råkade göra en paus i tuggandet och sväljandet just då något speciellt tilltalande motiv halkade över strängarna, reagerade, ville kanske gärna visa sitt musikintresse — och skickade en vaktmästare fram för att fråga...

Violinisten log och spelade. Han spelade bra, inte bara för att han spelade sin egen komposition, han spelade alltid bra. Om han lade in litet extra ömhet i sträkföringen just nu var det ju förklarligt och ingenting att förtänka. Ibland sneglade han åt pianisten och nickade. Då och då klirrade en gaffel mot en tallrik, en kork small, pratet sorlade svagt för att öka när orkestern bredde på litet forte och sedan vilset flaxa vidare som en höna som blåst av ett lass i en överraskande vägkrök, då fortet oförberett återgick till pianissimo — och allt gled vidare i sin gamla stadiga fåra.

*

Violinisten var en ganska ung man. Om vintrarna spelade han i en symfoniorkester, om somrarna på badort. Dels tyckte han om havet, dels måste han ju leva då också. Även emellanåt komponerade han. Om femtio år kunde han räkna med att vara erkänd, kanske till och med känd. Det fanns mycket att göra melodi av här. Det bodde melodi i dyningens sakta sorl och i rasslet av vita, rundslitna kiselstenar på strand bädden. Det fanns melodi i solglittrets dans över havets blanka, gungande yta. I de yrande skuggorna av löven på sanden under alléträden. Det var musik i damernas svepande kretongklänningar en blåsig dag på promenaden utmed plagen, i de nakna, smidiga, solbrunna kropparnas rörelser, i fladdrande hår och svängande höfter. I fyrens rytmiska blänk om kvällerna över den oändliga vidden, i nattbrisens lena sus och bokarnas mjuka rassel.

Och så var det naturligtvis flickan vid tredje bordet från höger i matsalen. Alla badgästerna hade sina givna platser, där deras servettväskor lades fram till varje måltid. Men han hade aldrig kommit sig för med att gå och titta på hennes för att se vad hon hette. Han hade sitt eget namn på henne. Han kallade henne helt enkelt Melodi, och det var på sätt henne han spelade. Han kunde kallat henne något mer avancerat, naturligtvis. Romans, Ballad, Nocturne, Chanson d'amour, Caprice, kanske till och med Elegi, för något vemodigt var det faktiskt med det hela, som det alltid är med den där förtegna kärleken, för att inte säga förnekande, till och med av sin egen bärare. Men Melodi var neutralt och bra, det som inte hördes i den borde inte heller märkas i rubriken, tyckte han. Det fina med den hemliga kärleken är just att den värmer som ingenting annat i en skapares overkliga tillvaro...

*

Hon var kanske 22 år, i alla händelser såg hon ut för det, tyckte han, som gärna ville att hon skulle vara myndig, men inte så värst mycket mer. Det där mjuka, mottagliga sinnet stelnar så lätt och så snart sedan. Hon hade sin mamma med sig, en liten fin och näpen mamma med pastellfärgade klänningar och vit stråhatt, enkel och smakfull. Mamman satt alltid med ryggen åt musiken, flickan på andra sidan bordet, och vanligen såg han hennes ansikte som en stor, vacker blomma ovanför vasen med bordsdekorationens latyrus, rosor eller nejlikor. Han lade märke till henne första dagen därför att hon verkligen lyssnade på musiken. Var gång då de första takterna av ett nummer spelades lyssnade hon spänt och nyfiket. Sedan slappnade hennes uttryck av utan att därför bli likgiltigt. Han skulle blivit mycket glad om hon velat applådera någon gång, men kanske hennes mamma ansåg att man inte borde göra det. Somliga äldre och litet småförnäma damer tycker inte att det är passande. Det var inget att bry sig om. En gång hade han fångat hennes blick, och då log hon mot honom...

Det var inte mycket att bygga en romans på, inte heller en ballad, absolut inte en chanson d'amour. Men dels är det faktiskt inte så mycket som behövs till underlag för inspirationen — om ens något alls. Dels var det ju just han som bara ville kalla det Melodi också, allt var följaktligen i sin ordning. Sedan kunde han faktiskt ta sig till precis vad han ville i sin fantasi, utan att någon behövde lägga sig i det.

Hon var blond, mycket blond. Men håret var strimmigt av sol och saltvatten, och dessutom gnistrade det i regnbågens alla färger när ljuset föll på det som om det varit översållat med mikroskopiska små diamanter. Det var alltså äkta färg, tänkte han. Han hade lagt in en mjukt svepande kadens som smekte det där håret, mycket lätt och mycket ömt. Hon hade en ganska stor, röd mun med friska tänder. Han hade tre arpeggion i forte över alla strängarna, det sista utmynnade i ett glissando upp i flageolett. De betydde att han kysste de där läpparna, och det var nog inte en så alldeles lätt och vördnadsfull kyss, för när det en gång hade gått så långt var det nog allt skäl i världen att låta det braka sta och inte bromsa längre, tyckte han. Naturligtvis visste ingen om det där, men han undrade spänt om hon kanske skulle k ä n n a det...

Han såg att hon log, och med en underlig darrning i hjärttrakten lät han sista tonen flyta ut och bort i betydelsefull tystnad. Sedan var det slut, några ovälkomna applåder från ett rundhyllt sällskap borta i ena hörnet — de smackade alltid ihop sina väldiga labbar så snart ett stycke var slut! — och sedan var det bara att ta ned skylten P å b e g ä r a n...

Det korta ögonblicket skulle strax vara till ända. Han lät stråken sjunka, tog ned fiolen, bockade sig pliktskyldigast. Han väntade, en, två, tre sekunder. Något måste hända...

*

Något hände. Flickan sköt tillbaka stolen, reste sig och kom fram. Han stödde violinen mot sitsen på den oanvända stolen, det var ju onödigt att visa att handen darrade. Hon stannade nedanför estraden, tittade upp och log. Hon hade kommit fram själv, inte skickat vaktmästarn...

— Njaha... hm...? sade han och böjde sig ned. Lägga sig på knä passade inte. Inte heller lyfta upp henne och hålla henne i sin famn på en armslängds avstånd. Det var sådant han bara gjorde i melodier, åtminstone i denna.

— Jo, sade flickan, förlåt att jag besvärar, men jag undrar...

Han hade redan svaret klart: M e l o d i, f r ö k e n! M i n e g e n... h m... k o m p o s i t i o n... m i n e g e n! Det var överläst, han hade räknat ut, hur han skulle bära sig åt för att få kalla henne sin egen, utan att någon märkte det — utom kanske just hon. Han böjde sig ändå litet längre ned och mötte hennes blick.

— Jo, sade flickan, jag menar bara, att jag såg att ni satte upp en läpp med P å b e g ä r a n nyss... ser ni saken är den, att jag har slagit vad med min fästman om att jag alldeles säkert skulle få höra Tomtarnas Vaktparad här i sommar, för den slipper man aldrig ifrån, men jag gjorde upp det så knepigt, att det är han som ska betala mig femtio kronor i så fall, fast egentligen skulle det ju vara tvärtom, förstås. Men... ja, jag menar, ni har inte spelat den någon gång än i sommar? Skulle ni vilja vara så rysligt snälla och ta den i så fall? Jag menar, när ni ju i alla fall spelar på begäran, nästa gång i så fall, menar jag, det är ju ingen brådska, men bara så att jag kan skriva det till honom, så är ni så hemskt bussig, snälla musikdirektör! (Eftertryck förbjudes.)

SVERIGES NYUTNÄMNDA SANDEBUD I MOSKVA, Envoyén Gunnar Hägglöf, överlämnade häromdagen sina kreditivbrev till president Sjvernik i Kreml. — På bilden ses fr. v. legations rådet Bark-Holst, president Sjvernik och minister Hägglöf.

STOCKHOLM-PARIS PÅ TRE TIMMAR OM TIO ÅR

Jubilerande ABA-chefen, kapten Carl Florman, spår om flygets utveckling

Om man vill veta någonting om det svenska flygets framtida utveckling finns det ingen större expert och pålitligare spåman att vända sig till än ABA:s chef, kapten Carl Florman, som den 12 juli fyller 60 år. Det känns tryggt att tala med kapten Florman om flyg — han kommer inte med fantasterier om atomdrivna rymdskepp och flygande jättekryssare med simbassänger och danssalonger ombord, utan det är en sund och erfaren flygexperts tips man får höra. Orsaken varför det så här till födelsedagen är speciellt lämpligt att göra en intervju om det svenska flygets framtid är bland annat att Carl Florman, när han fyllde femtio år, passade på att profetera en smula om flyget under de komande tio åren — alltså från 1936 till 1946. Det kan vara skäl att på minna om några av de synpunkter han den gången framdrog. ABA-chefen gissade, att de vanligaste flygplanen i europeisk trafik skulle rymma ungefär 20 passagerare och att marschfarterna skulle hålla sig omkring 300 kilometer i timmen. (Detta passar bra in på Douglas DC-3, den plantyp som för närvarande är den allmännast förekommande inom trafikflyget.) Han ansåg också att på viktigare linjer skulle insättas större plan med något högre marschfart, rymmande mellan fyrtio och femtio passagerare. (De väldiga fyrmotoriga Douglar DC-4, som nu tagits i bruk av ABA och andra europeiska flygbolag, tar 44 passagerare och har en marschfart på ungefär 330 kilometer i timmen.) Carl Florman sade vidare om att svenska plan inom tio år skulle flyga reguljärt till Nord- och Sydamerika, till Asien och Afrika och till alla europeiska städer av betydelse. Allt detta har visat sig stämma och vad är då naturligare än att man ber kapten Florman berätta om hur han tänker sig utvecklingen under nästa tioårsperiod — fram till 1956?

— Ja, säger kapten Florman, det är tyvärr en smula svårare den här gången, inte minst med tanke på reaktionsdrift och andra nyheter på flygteknikens område. Jag tror emellertid, att de europeiska flyglinjerna under de närmaste tio åren kommer att befaras av plan av ungefär DC-4-typ. Maskinerna kommer dock med all säkerhet att rätt snart bli snabbare och marschfarterna stiger nog med inemot 150—200 kilometer i timmen, vilket skulle betyda, att vi inom en icke alltför avlägsen framtid kan svepa fram mellan Europas städer i plan, som gör mellan 450 och 500 kilometer i timmen. ABA:s "Västan", en fyrmotorig Douglas, slog härförleden på sin första reguljära tur rekord på sträckan Paris—Stockholm med en effektiv flygtid av 4 timmar 27 minuter, men vid tioårsperiodens slut kan man nog räkna med att trippen bara tar litet över 3 timmar.

De flygplan, som kommer att trafikera främmande världsdelar, blir antagligen något hundratals kilometer snabbare och jag skulle gissa, att de till storleksordningen kommer att motsvara Boeing Stratocruiser, som väl för övrigt under åtskilliga år framåt blir den mest använda plantypen på interkontinentala router.

Och till sist räknar jag med att det isländska trafikflygnätet kommer att utbyggas i stor utsträckning, att trafikintensiteten på de europeiska och interkontinentala rutterna kommer att stegras i väldig utsträckning och att biljettpriserna undan för undan kommer att sänkas, så att allt större antal människor får möjlighet att utnyttja flyget både vid tjänste- och nöjesresor, slutar kapten Florman.

Kapten C. Florman.

Känd svensk-amerikan död

PORTLAND, MAINE, den 11. (TT fr. Reuter).

Den kände svensk-amerikanen Gustaf Sundelius har avlidit på sjukhus här efter operation i en ålder av 78 år.

Han var född i Härnösand, blev med. kand. i Uppsala och utövade verksamhet som sjukgymnast i Sverige och sedan 1900 i Boston. Han var affärsman i Boston 1917—1920 och sekreterare i svenska handelskammaren i New York 1920—1926. År 1926 blev han redaktör för Nordstjernan och har senast varit knuten till svenska vicekonsulatet i Boston.

Exdrottningen röker cigarr — stor skandal. Häromdagen kunde det meddelas, att exkungaparet Umberto ställt till med stort rabalder i den lilla stad nära Lissabon, där exkungen, hans hustru och barn uppehålla sig under exilen. Exkungahusets kökemästare lånade livsmedelslagren och priserna rusade i höjden, vilket allt retade de portugisiska husmödrarna i Cintra.

Nu har exdrottning Marie José ställt till nytt bråk. Hon har visat sig offentligt rökande cigarr! Det är närmast den portugisiska adeln som tagit illa upp och de ha uppmant exdrottningen att omedelbart upphöra med denna "utmanande sed."

Taxibildöd i Köpenhamn? Om inte bildäck erhållas från Amerika inom en månad, kommer all dreskrafik i Storköpenhamn att upphöra. För varje dag blir antalet taxibilar allt mindre, eftersom bilgummit förslites och inte kan ersättas. Situationen beteckas som katastrofal, och alla taxibilar väntas inom kort vara försvunna från gaterna, så vida inte en ljusning inträder.

RADIOPROGRAMMEN

Lördagen den 13 juli.

Riksprogrammet:

7.45 Morgonandakt (pastor Ruben Swedberg).
8.00 Nyheter och väderlek.
12.00 Klockspelet från Stadshustornet; dagens dikt. Därefter: Musik av Einar Groths ensemble.
12.30 Nyheter och väderlek.
12.50 Valutor och fondbörs.
13.00 Orgelkompositioner spelade av Waldemar Ahlén. (Från S:t Jacobs kyrka.)
13.30 Den skeppsbrutne droskchauffören. Ur "Galapagos" av William Beeben. Uppl. av Manne Grünberger.
16.00 Konsert av Norrköpings sommarork.; Dir.: Sune Sundberg.
17.00 Väderleksrapport.
17.10 Vi i barnrikehus. Kåseri av Ture Gerdes.
17.35 Gammalitalienska sånger sjungna av Maria Spilga. Vid cembalon: Ingrid Kjellström.
18.00 Helgmålsringning.
18.10 Grammofonmusik.
1. Uvertyr till »Furst Igor» (A. Borodin) (E.I.A.R:s symfoniork. Dir.: D. Amfitheatrof).
2. Villanelle (E. dell'Aqua) (Dora Lindgren, sång).
3. Valse scherzando (C. Scott) (Cyril Scott, piano).
4. Vid springbrunnen (C. Davidoff) (Emanuel Feyermann, violoncell).
5. Giannina mia (Friml-Karl Ewert) (Joel Berglund, sång. Dirg.: Nils Grevillius).
6. The fairy doll (Ansell) (The new concert orchestra. Dir.: J. O. Turner).
7. The love I long for (V. Duke) (Dorothy Kirsten, sång. Dir.: Maximilian Pilzer).
8. Rhumba at the Waldorf (J. Morand) (Don Josés ork.).
9. Annie Laurie, skotsk folkvisa (Bertil Boo, sång. Sven Arefeldts ork.).
10. I alla fulla fall, vals (A. Englund) (Margareta Kjellberg, sång. Einar Groths ork.).
11. Gotlandspolka (Gotlands-Nisse—Ringstrand) (Gotlands-Nisse, tonett. Carl Jularbos ork.).
12. Lite hit, lite dit, vals (Kraft—Henry) (Edvard Persson, sång).
13. Stjärnbaneret, marsch (J. P. Sousa) (Fred Warings kör och ork.).
19.00 Nyheter och väderlek; dagens eko.
19.30 Gammal dansmusik från Liseberg i Göteborg av Kryssprickarnas kapell.
20.00 Kärlek och död eller Mohrens sista suck. "Opera seria" i tre akter. Medv.: Gösta Björling, Ivar Hallbäck, Folke Jonsson, Arne Wirén och Radiotjänsts underhållningsork. Dir.: Sune Waldimir. (Bandrepris.)
20.25 Månadens magasin. Sommarnummer.
21.25 Peter Tjajkovskij: Konsert nr 1 b-moll för piano och orkester op. 23. Solist: Vladimir Horowitz, NBC:s symfoniork. Dir.: Arturo Toscanini (Grammofon.)
22.00 Nyheter och väderlek.
22.26 Modern dansmusik från restaurant Amiralen i Malmö av Harry Arnolds orkester.
23.00—23.30 Modern dansmusik på grammofon.

Söndagen den 14 juli.

Riksprogrammet:

7.30 Underhållningsmusik av Gunnar Anderssons stråkensemble (Malmö).
8.00 Engelska. (Sydney Charleston.)
8.15 Ryska. (Karl Axnäs.)
8.30 Nyheter och väderlek.
8.45 En glad ton på grammofon.
9.05 Jordbruksnytt.
9.10 Mjölkens skötsel under sommaren. Föredrag av agronom C. Anton Kleist.
9.30 Jordbrukets rationalisering. Föredrag av landshövding Bo Hammarskjöld.
9.45 Spanska. (Ernesto Dethorey.)
10.00 Grammofonkonsert. Gustav Mahler: Symfoni nr 1 D-dur. Langsam. — Kräftig bewegt. — Feierlich und gemessen. — Stürmisch bewegt. (Minneapolis symfoniork. Dir.: Dimitri Mitropoulus).
11.00 Gudstjänst från Hagakyrkan i Göteborg. Predikan av pastor Bertil Envall. Psalmer: 118; 1; 162: 1—4; 115: 2; 250: 1—4; 237: 5. Postludium: Vi love Dig, o store Gud. (Daniel Olsson).
12.40 Nyheter och väderlek.
13.00 Låtar från Uppland och Södermanland spelade av Bernhard Jansson, nyckelharpa, och Theodor Olson, fiol. Inledande ord av Olov Andersson.
13.30 Den beträngda människan. En essay av Hans Ruin. Uppläsning av författaren (Malmö).
14.00 Sång av Märta Delin. Vid flygeln: Märtha Ohlson.
14.20 En söndagspromenad med musik på Djurgården.
16.20 Nous voici en Suède! Ett barnprogram på franska nationaldagen för våra små franska gäster och deras svenska vänner.
16.40 Vad gör ni i Lappland just nu?
17.00 Väderleksrapport.
17.10 Grammofonmusik.
1. Le regiment de Sambre et Meuse, marsch (Rauski). (Republikanska gardets musikkår. Dir.: Pierre Dupont).
2. Aclutti bisch boosch bumpa, Albertina (P. Ramel). (Povel Ramel och hans negerork.).
3. Efter regn följer solsken, foxtrot (Beul-Torres), (Lisbeth Bodin och Lennart Frenower, sång. Sven Arefeldts ork.).
4. Glada gänget, vals musette (G. Westerlund) (Gösta Westerlunds trio).
5. I didn't mean a word I said (Adamson-McHugh). (Jo Stafford, sång. Paul Weston's ork.).
6. Lover (Rodgers—Hart). (Art Tatum, piano).
7. La polka du roi (C. Trenet). (Charles Trenet, sång).
8. Serenade (C. M. Widor). (London Palladium Orchestra. Dir.: Clifford Greenwood).
9. La plus que lente... (G. Debussy). (Simon Filon, violin).
10. Juvelarian ur »Faust» (C. Gounod). (Solist: Hjördis Schymberg. Dir.: Nils Grevillius).
11. Etude en forme de valse (C. Saint-Saëns). (Alfred Cortot, piano).
12. Final ur fjärda akten av »Carmen». (Solister: Aurora Buades och Aureliano Pertile. Dir.: Lorenzo Molajoli).
18.00 Aftongudstjänst från Elimkyrkan i Eskilstuna (Baptistsamfundet). Predikan av pastor Gustav Adolf Hammarström. Sånger ur Psalmisten: 493; 528; 560. (Sv. ps. 118; 251; 245.) Solosång av Mai Bengtsson: Aria ur oratoriet Messias (Georg Friedrich Händel) och Missionsbön (Gunnar Wennerberg).
19.00 Nyheter och väderlek; dagens eko.
19.30 Erk du, Maja du, en kärlekssaga i folkton. Medv.: Birgit Schöldberg-Stenberg, Sven-Erik Jacobsen, Radiokören och Radiotjänsts underhållningsork. Arr. och dir.: Sven Sköld. (Bandrepris.)
20.00 Skyldig. Pjäs av Julius Magnusson. Svensk radioversion: Nils Beyer. Regi: Sandin Malmquist. Personer: Stein, biologilärare — Hugo Björne; Margareta, hans dotter — Anna Lindahl; Wahl, rektor — Gösta Cederlund; Johannes och Fritz, skolpojkar; Lynge, statsråd — Hans Strååt; Bielefelt, Gram, Stork, Hillinger och Magnius, lärare — Carl Deurell, Tord Stål, Nils Hultgren, Erik Rosén och Gabriel Alw; Vaktmästaren — Nils Hultgren; En röst — Olof Widgren.
21.15 Charles Gounod: Liten symfoni för blåsare. Dir.: Fernad Oubradous. (Grammofon.)
21.50 Här är Paris!
22.00 Nyheter och väderlek.
22.20 Ludwig van Beethoven: Stråkkvartett e-moll op. 59 nr 2, Coolidgekvartetten. (Grammofon.)
23.00—24.00 Musikaliskt eftersvep.

Måndagen den 15 juli.

Riksprogrammet:

7.45 Morgonandakt (komm. Emil Edsman).
8.00 Nyheter och väderlek.
12.00 Klockspelet från Stadshustornet; dagens dikt. Därefter: Musik av Gösta Säfboms trio.
12.30 Nyheter och väderlek.
12.50 Valutor och fondbörs.
13.00 Konsert av Hälsingborgs radioorkester. Dir.: Olof Lidner.
14.15 Rapsodi i grått. Kåseri av Ragnhild Prim.
14.30 Frimann Clasen sjunger egna norska kupletter. Vid flygeln: Arild Haga.
14.45—15.00 Ur läsning för barn av Zacharis Topelius: Sampo Lappelill. Lil Germundsson berättar.
17.00 Väderleksrapport.
17.10 Andliga sånger sjungna av Assar Engström. Vid flygeln: Ejnar Nilsson (Hälsingborg).
17.30 Gå och bada — men bada med förstånd. Kåseri av Niklas Skoglund.
17.45 Grammofonmusik.
1. Uvertyr till »Sakuntala» (K. Goldmark) (Bostons promenadork. Dir.: Arthur Fiedler).
2. Boris avsked och död ur »Boris Godunov» (M. Mussorgskij) (Solist: Fjodor Sjaljapin. Dir.: Eugene Goossens).
3. Romans ur Violinkonsert nr 2 d-moll op. 22. (H. Wienawski) (Solist: Jascha Heifetz. Dir.: John Barbirolli).
4. Di quella pira, aria ur »Trubaduren» (G. Verdi) (Solist: Jussi Björling. Dir.: Nils Grevillius).
5. Bröllopsscener (B. Smetana) (Eduard Erdmann, piano).
6. Lantlig svit (A. Scassola) (Berlins filharmoniska ork. Dir.: Theo Mackeben).
7. Frühlingsstimmen, vals (J. Strauss) (Erna Sack, sång. Dir.: Hans Schmidt-Isserstedt).
8. One o'clock jump, foxtrot (C. Basio) (Benny Goodmans ork.).
9. Åh Ingeborg (Normann Andersen—Verts) (Max Hansen, sång).
10. Yo soy obatala, rumba (V. Bonny) (Don Josés' ork.).
11. Ska' man inte va' gla (S. Ande) (Artur Rolén, sång. Einar Groths ork.).
12. Hora staccato (G. Dinicu) (Henri René's ork.).
18.45 Lurad sill, smörgåstyll och hjärtans fröjd. Ellen Rydelius kåserar kring tävlingen om landskapsrätter (Jönköping).
19.00 Nyheter och väderlek; dagens eko.
19.30 Pianisterna Svend Hansen och Julius Jacobsen. (Bandupptagning.)
19.55 Från Davis Cup-matchen Sverige—Jugoslavien i Varberg.
20.20 Gjurgja Leppée sjunger till Göteborgs radioorkester. Dir.: Sixten Eckerberg.
21.00 Pinnstolstaden som blev skinnstaden. Med mikrofonen i Tranås — Sveriges Leipzig.
21.35 Vykort från luften. Med hjärtliga hälsningar från Kid Bruncrona.
22.00 Nyheter och väderlek.
22.20—23.50 Vandra genom livet med ett leende. Underhållning av Kurt-Allan. Medv.: Vera Lindby, Hans Bjerkeling och Kurt Held.

Pétain behandlas som grövste förbrytare. Marskalk Pétain behandlas som den grövste förbrytare, heter det i en klagoskrift, som bl. a publicerats av Figaro. Det enda möblemanget i hans cell är en träpall och en järnsäng, som han själv får bädda. Den enda motion, som han får, är en halvtimmes promenad dagligen på den med taggtråd omgärdade fängelsegården. När Pétain får besök av sin maka, är alltid två fångvaktare närvarande. Skrivelsen mynnar ut i en anhållan om mildare behandling.

Stockholms enskilda bank struken från USA:s svarta lista. Stockholms enskilda bank har nu, strukits från den speciella listan på vilken banken uppfördes i samband med Boschaffären och vilket innebar en blockad av bankens dollarkonton i USA. Banken kan nu disponera över dessa och är sålunda i tillfälle att utföra bankaffärer i dollar i USA eller annorstädes i samma utsträckning som andra svenska banker. Tydligen har frigivningen skett i samband med att svartlistningen upphört.

Tusse Katt på äventyr.

Sockertillsats vid konservering.

Det är med en viss tvekan man ger sig i kast med att prata konservering av bär och frukter på grund av den irritation husmödrarna känna inför den skenbart så otillräckliga sockertilldelningen. Givetvis skall den dagen hälsas med glädje, då ransonering ej längre behövs, men handlar man klokt och förutseende, torde man kunna klara sig även nu. Det är inte tillräckligt att helt lita till syltsockertilldelningen, den dagliga förbrukningen måste inskränkas av alla, så att en del socker blir över! Rätt brukad kan sockerersättning göra stor nytta i besparingshänseende. Men det är inte bara husmor, som ska spara på sin ranson, det ska **alla** i hemmet göra!

Är det då nödvändigt att använda socker vid frukt- och bärkonservering? — Ja, förvisso bör alltid en del socker tillsättas. Hållbarhet kan ernås med andra medel, men smaken och fylligheten, liksom även utseendet i många fall, är i hög grad beroende på sockertillsats. När man för ett par årtionden sedan förordade den s. k. råkonserveringen, förbisåg man helt dessa synpunkter. Att man då och då fortfarande förvarar helt sura konserver, kan bero på helt personliga förhållanden, sockersjuka t. ex. eller fullkomlig oförmåga att köpa erforderligt socker. Och det är ju bättre att t. ex. ha en träbytta med sura lingon, som få frysa sig till en viss sötma än att inte ha några konserver alls!

Svenska hushåll ha dock, om allvarlig vilja finnes, också möjligheter att skaffa sig en del vinterförråd. Äro förvaringsutrymmena därtill drägliga, gäller det att nu planera sin konservering förståndigt. Gör inte bara en liten kruka med gammaldags sylt, där man tog lika vikt socker mot bär! Låt i stället sockret räcka till 4 ggr så mycket bär, och gör vad man kan kalla vardagssylt! Den är mera "vardags" därför att den inte blir så blank och simmig. I gengäld har den ofta godare och friskare smak. När vi övergå till att äta frukt- och bärkonserver, som inte äro karamellsöta utan sådauna att man utan "äckel" kan inmundiga stora portioner av dem, då ha våra inhemska frukter och bär fått den stora roll i den dagliga kosten, som de böra ha. Kanske är det just nyttigt med denna sockerknapphet, så att vi får smak för konserver av detta slag. Intet ont som ej har något gott med sig! Att vi då, kommer att behöva de syltsockermängder, som vi förr använde och troligen mycket mer, om det finns, det blir en senare fråga!

Aina Montell.

TÖNNERSJÖ

Nytt reglemente för Tönnersjö skolor.

T. f. folkskolinspektör Bertil Larsson har nu till domkaptitlet avgivit yttrande rörande förslag till nytt reglemente för folk- och fortsättningsskolorna i Tönnersjö skoldistrikt med tillhörande läroplan.

Reglementförslaget för folkskolorna föranleder ingen anmärkning från inspektörens sida. Beträffande läroplanen för dessa skolor bör enligt inspektörens mening förslaget kompletteras med bestämmelser angående nykterhetsundervisning, trafikundervisning, luftskyddsundervisning och sexualundervisning.

Läroplanen för fortsättningsskolorna föranleder ingen erinran. Icke heller mot den förslagna 5-dagarsläsningen har inspektören något att erinra.

Båstad

Kommunalskatteuppbörden,

Vid den nu avslutade uppbörden av kommunalskatt till Båstads köping har inbetalts kontant kr. 83,187: 13 (78,207: — år 1945) samt å postgiro kr. 18,504: 29 (21,112:84) summa kr. 101,691: 42 (99,319: 84).

Arbetsförmedlingen

i Båstad rapporterar för juni månad 34 ansökningar om arbete, därav 12 på manliga och 22 på kvinnl. avdelningen. Av 61 lediga platser har 42 tillsatts, varav 15 på manl. och 27 på kvinnl. avd. Med sökande från annan arbetsförmedling har 8 platser tillsatts. Fortfarande råder stor efterfrågan på personal till sommarrestauranter och pensionat samt på hembiträden.

Australien öppnas för judar. I inflytelserika kretsar i Australien övervägs enligt ett radiomeddelande från Sydney allvarligt möjligheten av att öppna Australien för en judisk invandring i större skala, vilket skulle kunna bidra till en lösning av Palestinaproblemet

I DAG

Forts. fr. sid. 5.

— Enligt vad som är mig bekant, säger hr Ejwertz, såldes sigillet till Riksmuseet i Köpenhamn år 1898 av litteratören H. S. Löhr, som då var anställd på tidningen Sydhalland. Det skulle ha hittats i Nyby och troligen kommit dit genom att det funnits vid någon eldsvåda och sedan sålts. Det skulle vara av stort värde för mig och mitt historiska arbete, om jag eventuellt kunde få kontakt med någon, som kan minnas sig ha sålt sigillet till Löhr. Jag anser det nämligen synnerligen viktigt, att få tag i dessa personer för att kunna med bestämdhet fastslå sigillets härkomst. För egen del lutar jag närmast åt den uppfattningen, att sigillet i Köpenhamn är originalet.

— Sigillet är en ytterst viktig klenod i stadens historia och därför är jag ytterst tacksam för varje upplysning, som skall kunna lösa gåtan och eventuellt bringa ljus över sigillmysteriet, framhåller hr Ejwertz.

Finns det alltså någon Nybybo, som tror sig ha något av vikt att meddela i saken, så bör han sätta sig i förbindelse med hr Ejwertz.

Under Köpenhamnsbesöket har hr Ejwertz hunnit med att gå igenom åtskilligt arkivmaterial. Han har under avspärrningsåren haft en del förbindelser med arkivarierna och erhållit en massa avskrifter. Under besöket i den danska huvudstaden har det varit honom möjligt att kontrollera avskrifternas riktighet. Och vidare har han haft tillfälle göra en del kompletteringar och en eller annan ny upptäckt.

Och nu sätter han igång med sista etappen, bearbetandet av det vidlyftiga materialet. Resultatet blir i tidens fullbordan uppenbart i form av en diger avhandling på bokládsdisken.

Ess.

döden lurar — lura döden

(47)

"--det stundar til grufveliga ofärdesår"

BYGDEROMAN AV EMMA KÄRRLANDER

Göran var ensam inne i sjukrummet, då Margareta kom in. Han stod vid sängen med fingrarna om kyrkoherdens handled. Han räknade pulsslagen. Margareta såg förbi honom på fadern. Han låg med slutna ögon. Kinderna voro litet insjunkna, och ansiktsfärgen var gråvit. Hon trodde nästan, att han redan var död. Med en kvävd snyftning sjönk hon på knä vid sängen.

— God dag, Margareta, sade Göran halvhögt. Därefter tillade han, i det han såg mot den sjuke: Han har nyss fått en spruta, så han har det lugnt nu.

— Jag trodde, att han var död, svarade hon.

— Han fick ett nytt slaganfall i morse, det svåraste han haft. Han har varit mycket sjuk i dag. Nu är han lugn tack vare morfinen. Så gick han runt sängen och fram till henne, där hon fortfarande låg på knä. Han tyckte, att hon verkade så hjälplöst övergiven. Stig upp! sade han vänligt och räckte henne handen. Du behöver visst också något lugnande. Han gick ut i hallen och kom strax tillbaka med ett pulver, som han bjöd henne. Tag det här! uppmanade han och slog därpå i ett glas friskt vatten åt henne. Hon lydde.

Just då kom modern in. De hälsade på varandra. Fru Hilding såg sorgsen men behärskad ut. Hon tycktes vara van att röra sig i sjukrum. — Han sover än? Göran nickade. Hur är det med pulsen?

— Mycket svag.

— Har han plågor?

— Inte nu.

— Och sedan?

— Vi ska ge den lindring vi kan.

— Hur länge dröjer det?

— Kanske några timmar, kanske minuter bara, men antagligen inte natten igenom.

Margareta häpnade. Hon förstod, att de talade om fadern och om hans död. Hur kunde modern tala så lugnt? Och de, som varit allt för varandra, de, som delat både ljuvt och lett, de, som levat i trettio år vid varandras sida i fullkomlig samhörighet. Att hon inte var bragt till förtvivlan!

— Mor, viskade Margareta, då Göran en stund lämnade rummet. Ska far dö?

— Ja, mitt barn.

— Men du — du... Mera kunde hon inte säga.

— Jag är så lugn, menar du. Margareta nickade. Far får inte se oss upprivna, då han vaknar igen. Han är själv så lugn och vet, att han ska dö. Då måste väl vi visa oss tappra också. I morgon få vi gråta, lilla barn. Vid de sista orden blev rösten litet grumlig, och Margareta förstod, att moderns lugn blott var tillkämpat. Så likt henne, att alltid tänka sist på sig själv!

— Kommer inte Gun?

— Hon var hem en stund på förmiddagen.

— Stannade hon inte, då hon visste, att slutet var så nära?

— Hon skulle ha middag för sina vänner klockan sex. Det gick visst inte an att ge återbud.

Margareta tyckte sig märka en aning skärpa i rösten. — Och sådana prästfruar finns det, sade hon harmfullt.

— Och prästdöttrar, tillfogade modern, som därigenom syntes vilja taga en del av skulden på sig. Så fortsatte hon: Astrid kommer i morgon. Hon reser med kvällståget.

Det tycktes vara en självklar sak, att Göran skulle stanna till slutet. Han satt mestadels inne i sjukrummet för att vara till hands, då plågorna på nytt inställde sig. Han höll sitt ord och gav all den lindring, han kunde ge.

Vid midnatt slog kyrkoherden upp sina ögon och såg sig omkring med klar blick. Han försökte tala men orkade inte annat än viska mycket svagt. Hustrun böjde sig över honom. Då lyfte han sin vänstra hand — den högra förmådde han ej röra — och strök henne smekande över håret. — Tack, min livskamrat, för allt, sade han i en knappt hörbar viskning. Så tecknade han åt Göran att komma närmare. Denne lade sitt öra alldeles intill den sjukes läppar, och så mottog han de ord, som endast han uppfattade: — Var rädd om henne!

Han visste inte riktigt, vem orden åsyftade. Men så flyttades den sjukes blick över till Margareta, och det kom bekymmer och oro i den. Inte visste väl Göran, på vilket sätt han skulle kunna uppfylla denna begäran, som mest liknade en bön i ångest, men då han såg, hur hans gamle vän väntade på svar, nickade han jakande. Då försvann också det spända uttrycket. Det kom ett drag av ro, skönhet och vila över det bleka ansiktet. Ögonen lystes upp liksom av ett inre ljus. Så formades läpparna till ord, och tydligt förnimbara ljödo de: — Livet har varit rikt, döden är livets fullkomning. Endast några svaga rosslingar, och allt var stilla.

Göran tillslöt den dödes ögon, varefter han milt förde de båda kvinnorna ut ur rummet. De gingo ned för trappan och in i salongen. Där gav fru Hilding tårarna fritt lopp. Göran sade ingenting. Han visste, att tårarna i sig själva voro en tröst och lisa. Men Margareta satt med tårlösa ögon och stela anletsdrag. Hon tänkte på Gustaf, som borde ha stått vid hennes sida och delat hennes sorg. Bitterheten mot honom väcktes på nytt.

Så tyckte hon också, att fadern på något sätt glömt henne. Till modern och Göran hade han talat. Men till henne hade han icke haft ett ord. Hade han icke ens varit medveten om att hon funnits där?

Det var fru Hilding, som först bröt tystnaden. — Det var väl så Guds vilja, sade hon stilla, liksom talade hon till sig själv. Sedan fortsatte hon, vänd till Margareta: Du stannar väl hos mig i natt?

— Ja visst, mor.

— Då går jag och bäddar åt dig.

— Anej, det gör jag själv.

— Låt mig göra det! Då känns det, som om jag ändå har någon, som behöver mig.

— Det är många, som behöver tant, anmärkte Göran hjärtligt.

— Mig!

— Ja, hela församlingen!

— Så du pratar! försökte hon invända, men det syntes, att hans ord gjorde henne gott.

— Nog behöver jag dig, tänkte Margareta, jag som ingen annan har.

(Forts.)